THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 4th August 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

MR. CHAIRMAN : Questions 48 and 49 are postponed, as the Hon. the Minister for Food is preoccupied with the Central Minister for Rehabilitation. They will be taken up later on.

Full Finance Scheme

[a]*19 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(*a*) whether any scheme known as 'Full Finance Scheme' is in operation in the Kurinchipadi Panchayat Union area; and

(*b*) if so, the details thereof?

கனம் திரு. என் எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : (அ) ஆம்.

(இ) உழவர்களுக்குத் தேவைப்படும் எல்லாக் கடன் வசதிகளையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களே வழங்கும்படிச் செய்வதற்கும், வேளாண்மை உற்பத்திக்காக உழவர்களுக்குத் தேவைப்படும் கடன் தொகைகளை இன்னும் முழு அளவில் அளிக்கவும் வகுக்கப்பட்டுள்ள பொதுவான திட்டம் தவிர, கடன் விரிவாக்கத்திற்கான முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இம் மாநிலத்தில் சில வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் அமுலாக்கப்பட்டது. இத் திட்டத்திற்குத்தான் "முழு நிதி உதவித் திட்டம்" என்று பெயர். இந்த 'முழு நிதி உதவித் திட்டம்' அமுலிலுள்ள பகுதிகளில், உதவித் தொகை அளிக்கக் கூடியதாய் அல்லது வேளாண்மைத் தொழில்நுட்ப உதவி தேவைப்படுவதாயுள்ள கடன்கள் தவிர, மற்ற தக்காவிக் கடன்கள், உழவர்களுக்கு அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினராய் இருந்தாலும் சரி இல்லாவிட்டாலும் சரி, அளிக்கப்படுவதில்லை; அதற்குப் பதிலாக, கிராமக் கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்கள், வேளாண்மை உற்பத்திக் காரியங்களுக்காகக் குறுகிய கால, நடுத்தரக் காலக் கடன்களையும் கிராம நில அடமான பாங்குகள், நிலங்களைச் சீர்படுத்துதல், கிணறுகள் வெட்டுதல் முதலிய வேலைகளுக்கு நீண்ட காலக் கடன்களையும் வழங்குகின்றன.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், குறிஞ்சிப்பாடி வளர்ச்சி வட்டாரத்தில் முழு நிதி உதவித் திட்டம் 2—1—1963-ல் அமுலாக்கப்பட்டது. இத் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட பின்னர், இந்த வளர்ச்சி

[a] Question postponed from the list of questions for July 31, 1965.

[4th August 1965

வட்டாரத்தில் இரண்டு கடன் வழங்கு சங்கங்கள் அமைக்கப் பட்டன; இப்போது அங்கு 54 கடன் வழங்கு சங்கங்களும் ஒரு வேளாண்மை பாங்கும் உள்ளன. கூட்டுறவு அமைப்பின்கீழ் 8,846 பேர் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளனர். இக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இப்போது 18,785 பேர் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்துள்ளனர். அதாவது, இப் பகுதியிலுள்ள மக்கட் தொகையில் சுமார் 85 சத விதம் பேர் உறுப்பினர்களாயுள்ளனர். இத் திட்டம் அமுலாக்கப் பட்ட பின்னர், கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் பணிகள் பெரிதும் அதி கரித்துள்ளன. இத்திட்டம் அமுலாக்கப் பட்ட காலத்தில் ரூ. 4.60 லட்சம் அளவிற்குக் கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. இத்தொகை 1964-65-ம் கூட்டுறவு ஆண்டில் ரூ. 10.57 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த முழு நிதித் திட்டம் அமுலில் இருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியனிலே கடன் கள் கொடுப்பது கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் குறிஞ்சிப்பாடி பஞ்சா யத்து யூனியன் எல்லையிலும் அதைப்போல பல பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லையிலும் உரம், விதைகள் முதலான வாங்குவதற்குக் கூட இன்னும் கடன் வழங்கி வருகின்றன. அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா? அதற்குப் பரிகாரம் செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : அதுபோல தகவல் என்னிடம் இல்லை. எழுதியனுப்பினால் நல்லது. கவனிக்கலாம்.

திரு. வி. கே. ராமசுவாமி முதலியார் : செங்கற்பட்டு மாவட்டம் போன்ற சில வட்டாரங்களில் புதிதாக வரும் இந்தத் திட்டம் சரிவர வேலை செய்யவில்லை என்பதால் பழைய சிஸ்டம் திரும்ப வரவேண்டுமென்று மனுக்கள் வந்தனவா? அதைப்பற்றி புனரா லோசனை செய்ய அரசாங்கத்திடம் திட்டம் உண்டா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : முன்னைய கேள் விக்குச் சொல்லும்போது சொன்னேன். பரவலாக இத்திட்டம் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் சொல்லமுடிகிறது. அவர்கள் சொல்கிற புகார்கள் என்னிடத்தில் ஒன்றும் வரவில்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கடன் கொடுப்பதாக இருந்தால், கூட்டுறவு சங்கங்களே அவற்றை வினியோகிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ், மன்றாடியார்: இந்த விவாத்தை கனம் மெம்பருக்கு சொல்லியிருக்கிறேன். குறிப்பாக எது அமுலில் இல்லை, எது அமுலில் இருந்தும் சரியாக வேலை செய்ய வில்லை, என்று சொன்னால் அது கவனிக்கப்படும்.

4th August 1965]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப் : முழுநிதித் திட்டம் அமுலில் இருக்கும் யூனியன்களில் எந்த அளவு தொகை உதவி அளிக்கப் படுகிறது?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார்: கேட்கக்கூடிய information என்னிடம் இப்போதில்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் சொல்லமுடியும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : எந்த எந்த யூனியனில் முழு நிதித் திட்டம் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார்: மொத்தமாக 275 பிளாக்குகளில் இந்த முழுநிதித் திட்டம் வேலை செய்துவருகிறது.

Secondary Grade Teachers

* 44 *Q*.—Sri G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether orders have been passed allowing the previous service in aided elementary schools to be taken into account for purposes of weightage in respect of Secondary Grade Teachers now working in Aided Secondary Schools;

(*b*) if so, the date from which such orders took effect; and

(*c*) whether such orders apply to teachers in aided Elementary Schools with previous service in Aided Secondary Schools?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes.

(*b*) 1—6—1960.

(*c*) Yes.

Sri G. KRISHNAMOORTHY : Has this order been communicated to the departmental officers so that the teachers may get the benefit?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : I have no such information.

Sri M. RAJAH IYER : As the Government themselves are now disbursing the salary, will they instruct the departmental authorities to take the previous service into account, for I know that in very many cases they had refused to do so simply because previously the Correspondents of the Schools did not take it into account? Will the Government consider the possibility of instructing the departmental officers to give the weightage that is sanctioned here?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : Even now if the hon. Member will kindly write to me the difficulties he feels, I shall look into the matter.

[4th August 1965

Leave Rules for Teachers

* 42 *Q.*—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to extend the Leave Rules for Teachers in force in Aided Elementary Schools to Teachers in Aided High Schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is that in force now with regard to aided secondary schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I must state the position. At present, teachers in aided secondary schools are, for the purpose of reckoning grant, eligible for one years's leave apart from the usual casual leave. Such leave is granted up to one year in the whole service of a teacher if the leave is granted on account of illness, the period of leave admitted for the purpose of grant being restricted to four months at a time.

Employment of substitutes will be admitted ordinarily only for the periods of absence of three weeks and more. In every case where grant is applied for towards leave salary, the management is required to give the total of such leave previously granted to the teacher concerned in his entire service. The service of the teacher in unrecognised schools should be omitted for this purpose. Dearness allowance will be admitted at rates admissible to Government servants. During leave with medical certificate on half pay, full rates of dearness allowances are admissible. Maternity leave on full pay for two months will be allowed for purposes of grant.

In regard to aided elementary schools, a teacher is eligible for leave at the rate of 15 days per year if he has continuous service of not less than 12 months in one or more schools. Proportionate leave is allowed for services for fraction of a year in excess of the twelve months. The accumulation of such leave should not exceed 45 days. Full grant is given for the period of leave earned and the substitute appointed is also eligible for full grant if the period of leave is three weeks or more.

A permanent married woman teacher is eligible in addition to the earned leave, for maternity leave up to two months and maternity leave for abortion up to six weeks. A non-permanent woman teacher should take earned leave for maternity purposes. If they are not eligible for earned leave, maternity leave is given to the extent necessary.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Government examine the question of extending these rules to teachers in aided secondary schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM ; The hon. Member may put a separate question.

4th August 1965]

Sri G. KRISHNAMOORTHY : As this question itself pertains only to that fact, have the Government any proposal to extend these rules?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : I have already answered 'No'.

Attenders in Aided Secondary Schools

* 43 *Q.*—Sri G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to permit Attenders of over 20 years of age with E.S.L.C. qualification, in Aided Secondary Schools, to appear as private candidates for the S.S.L.C. examination?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : No.

Sri G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that girls over twenty years of age are now permitted to appear as private candidates if they have already completed their E.S.L.C.?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir, To enable the unfortunate women like widows, divorced wives and deserted wives to earn a living by honourable means, Government have permitted women candidates who have attained 18 years of age and have passed E.S.L.C. or III Form or Eighth Standard to appear privately for the S.S.L.C. Examination.

Sri G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that many of these Attenders are qualified even over III Form, and unless they are allowed to appear privately for the S.S.L.C. Examination, they have no chances of bettering their prospects?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : But these Attenders do not deserve the sympathy which the women do.

Sri G. KRISHNAMOORTHY : Should not the Government at least now extend these benefits to men also because we have equality of opportunity as among sexes?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : There is no such proposal.

Teachers in Non-Government Colleges

* 44 *Q.*—Sri G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) the date on which the scheme of pension for Teachers in Non-Government Colleges took effect; and

(*b*) the rate of pension allowed?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) 1—4—1962.

(*b*) Pension is calculated at 1/4th of the average pay for the last three years subject to certain ceilings fixed for the College Professors including the Principals.

[4th August 1965

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know what these ceiling amounts are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In the case of B.T. Assistants, pension was originally fixed at the rate of Rs. 30 per mensem for 30 years of qualifying service. For Headmaters, a special additional pension of Re. 1 for each completed year of service as Headmaster subject to a maximum of Rs. 5 was sanctioned. Consequent on the revision of the scales of pay of all employees in the State including teachers during 1960, the rate of pension of B.T. Assistants and Headmasters was revised. The maximum pension was fixed at Rs. 60 per mensem for B.T. Assistants and Rs. 75 per mensem for Headmasters. The special additional pension of Rs. 5 was discontinued.

In the case of teachers in aided colleges, pension is subject to the maximum amounts fixed for each category, ranging from Rs. 60 per mensem of Tutors and Demonstrators to Rs. 150 per mensem to Principals.

In limiting the pension to these maximum amounts, the following, among other things, were the reasons :—

(i) Teachers in aided and local body service are eligible for Contributory Provident Fund while teachers in Government service are not.

(ii) Normally, only Government servants are eligible for pension. It was extended to teachers only as a special case. It was, therefore, felt not necessary that aided school teachers should be eligible for the same rates of pension as those of Government servants.

(iii) The extra cost involved to Government by increased rates of pension will be large as the entire expenditure on pension has to be met by Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that the Pay Commission has recommended that the pensionary benefits are the same even if it be contributory provident fund and quarter pension or half pension as in the case of the Government servant? That being so what is the difficulty in removing the ceiling?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the Pay Commission has recommended only with reference to the Government servants.

SRI M. RAJAH IYER : Will the Government see that the pension scheme is extended to lecturers in service on the crucial date, namely 1st April 1962, irrespective of the fact whether they had attained the age of superannuation earlier, as has been done in the case of High school teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, there is no such proposal.

4th August 1965]

First Grade Graduate Teachers

* 45 *Q.*—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state —

(*a*) the number of first grade graduate teachers (including language teachers) employed in Kanyakumari district; and

(*b*) the basis on which the above mentioned grade is being determined?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Nil.

(*b*) One third of the substantive strength of the combined cadre of Deputy Inspectors of Schools and School Assistants (both men and women) including Headmasters and Headmistresses is borne in Grade I.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தோடு இணைந்த பிறகு அந்தப் பகுதியிலுள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் யாரேனும் முதல் கிரேடு ஆசிரியர்களாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: முதல் கேள்வி அதுதான். அதற்குத்தான் இல்லை என்று பதில் சொன்னேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் உயர்த்தப்பட 2 : 1 என்ற ரேஷியோவில் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் முதல் கிரேடு ஆசிரியர்களாக வைக்க வேண்டுமென்ற விதியிருக்கிறதே, அது அமுல் நடத்தப்படுகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The question is 'the number of first grade graduate teachers (including language teachers)' employed in Kanyakumari district. அந்த கேள்விக்கு இல்லை என்று பதில் சொல்லிவிட்டேன்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are these teachers kept on a separate panel and all the advantages of the previous regime given to them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is the principle of giving one-third promotion extended to non-Government schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think so, Sir.

Accident to Tirunelveli Express

* 46 *Q.*—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state —

(*a*) whether it is a fact that an accident occurred to Tirunelveli Express at Pallapatti in Madurai district on 23—12—1964; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

[4th August 1965

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) Does not arise.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: அப்போது அங்கு வேலை பார்த்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அந்தக் குளத்தின் மறுகால் தண்ணீர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வந்துவிடுமென்று பயந்து அந்தக் குளத்தை வெட்டிவிட்டதால்தான் அந்த மாதிரி சேதம் ஏற்பட்டது என்று அந்தக் குளத்து சொந்தக்காரர்களே புகார் செய்ததும் பத்திரிகையில் வந்ததும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கேள்வி திருநெல்வேலி எக்ஸ்பிரஸ் பற்றியது. அதற்கு இல்லை என்று சொன்னேன். விபத்து நடந்தது திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்பிரசில். அந்த விவரத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

The accident appears to have been caused on account of the embankment underneath the track having been washed away to a length of nearly 500 feet due to heavy rains. Owing to the very heavy rains on the afternoon of 23—12—1964, the flood from the Sirumalai hills flowing over the fields appears to have washed away the embankment. The Annasamudram tank in Orathattu village close to the Kodai Road railway station had also breached. The Collector of Madurai inspected this tank. A wide breach has been formed at the sluice of the tank. It is said that the breach had occurred after the train accident took place. But it is quite likely that the tank might have been overflowing even before the accident took place and this water together with the flood from the Sirumalai hills might have forced its way through the railway embankment and washed it away.

It is reported that the train was proceeding at a cautious pace on account of the downpour of rains and cyclonic wind and that but for this and the prompt action of the driver in pulling up the train, when the track was found to give way, the accident could have resulted in derailment of more carriages and injury and death to many more passengers.

இவ்வளவுதான் என்னிடம் தகவல் இருக்கிறது. என்ன அஜாக்கிரதை என்பது பற்றிய தகவல் என்னிடமில்லை.

Madurai Thiagarajar Arts College

* 47 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state —

(a) whether the students of the Madurai Thiagarajar Arts College were attacked by hooligans on 25—3—1965;

(b) whether six students of the College were injured during the attack;

(c) whether the students sought the help of Police; and

(d) if so, the details of the help given by the Police?

4th August 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) to (d) On 12th March 1965 two groups of students of Madurai Thiagarajar Arts College attacked each other within the College premises. Five students sustained simple injuries. The injured students reported the occurrence to the Police. As the incident occurred within the College campus, the Police asked the Principal to take action against the accused students.

SRI K. ANBAZHAGAN : Mr. Chairman, Sir, on a point of order. The main question is : ' Whether the students of the Madurai Thiagarajar Arts College were attacked by hooligans on 25th March 1965 ' and the answer given by the Hon. the Chief Minister refers to a different date, namely 12th December 1965 and refers to a scuffle between the students themselves. I therefore submit that the answer does not meet the point raised in the main question.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : *கேள்வி என்ன இருந்தாலும் என்ன விடை அளிக்கமுடியுமோ அதுதான் அளிக்க முடியும்.*

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : *தலைவர் அவர்களே, மதுரை தியாகராஜர் கல்லூரியில் உள்ள இந்தி எதிர்ப்புக் கோஷ்டியைச் சேர்ந்த ** மாணவர்கள் அடிக்கடி தேசிய பாரம்பரையைச் சேர்ந்த மாணவர்களை தாக்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா? அதன் முதல்வர் மீது வழக்கு தொடரப் படுமா ?*

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : *தாக்கப்பட்ட, பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் வழக்கு தொடரலாம். மாணவர்களுக்குள் கட்சிகள் இருப்பது எனக்குத் தெரியும். அவ்வாறு சம்பவங்கள் நடைபெற்ருல் இப்போது ஒரு சம்பிரதாயம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. பிரின்சுபால் கோரினுல்தான், போலீஸ் காலேஜுக்குள் பிரவேசித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது என்று இருக்கிறது. ஆகையால் சில மாணவர்கள் கல்லூரிக்கு உள்ளே நடைபெறுவதைப் பற்றி போலீசில் புகார் செய்தபொழுது அவர்கள் ' பிரின்சுபாலிடம் சொல்லுங்கள் ' என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள்.*

திரு. க. அன்பழகன் : *தலைவர் அவர்களே, கேள்வி 25--3—65-ல் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. கேள்வி எண் 47 என்று இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் 25—3—65-ல் அங்கே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தரமுடியுமா?*

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : *12—3—1965-ல் நடைபெற்றதை தான் குறிப்பிட்டேன். இந்தக் கேள்வி கேட்ட கனம் உறுப்பினர் அவர்களே அதற்கு விளக்கம் கூறிவிட்டார்கள். 25 என்று தவருகப் போட்டிருக்கலாம். மாணவர்களுக்குள்** ஒருவரோடொருவர் சண்டை போட்டுக்கொண்டதாக உறுப்பினர் சொல்லியிருக*

** Expunged as ordered by the Chair.

[4th August 1965

கிறார். முன்னைய கேள்விக்கு திருநெல்வேலி எக்ஸ்பிரஸ் என்று திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்பிரஸை குறிப்பிடப்பட்டது போல இதில் 12-க்கு பதில் 25 என்று சொல்லியிருக்கலாம். ஆகையால் இந்த விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : Sir, on a point of order. On 25th March 1965 there has been some trouble, and the students had been beaten by some hooligans, the main question certainly refers to that point and date, and that cannot be overlooked because there has been another incident on the 12th March 1965. If the Hon. the Chief Minister does not like to answer that specific question, he should say that answer cannot be given. But he cannot on that account refer to another incident saying that that is the answer to the main question. I think the answer is not to the point and, therefore, I say it raises a point of order.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think there can be any point of order if the answer does not relate to the particular date given in the question, namely, 25th March 1965. The hon. Member refers to an attack by certain hooligans on the 25th March 1965. I would like the hon. Member to give me particulars as to the attack by the hooligans on the students. Then I can enquire and give the answer.

MR. CHAIRMAN : Now this interpellation has not been given notice of by hon. Member Sri K. Anbazhagan who just now raised the point of order. The interpellation was given notice of by another hon. Member. Just as the Hon. the Chief Minister said that that hon. Member had referred to the Tirunelveli Express instead of to the Trivandram Express in his previous question, here also it may be a case of confusion of dates. If the hon. Member who raised the point of order had also given notice of the interpellation, then there might be some point. But the hon. member Sri K. Anbazhagan is not concerned with the interpellation. Therefore I do not think there is any point of order.

SRI K. ANBAZHAGAN : May I request the Hon. Chairman to permit me to say this. There has been an incident on the 25th March 1965 when some hooligans attacked the students. After having admitted the question, and that question having been taken up in this House, it is open to every member of the House to emphasise his right and raise the point. Therefore I request the Chairman to ask the Hon. Chief Minister to give a definite answer to that question.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have given as proper an answer as I can, but the information that I have is that on the 25th March 1965 there was no attack on students by certain hooligans. If the hon. Member has particulars with him, I would like him to give those particulars to me so that I can look into the matter as to who were the hooligans who attacked the students on the 25th March 1965 within the Thiagarajar College premises, Madurai.

MR. CHAIRMAN : Probably the emphasis is on 'hooligans'.

4th August 1965]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, நான் எழுதிய தேதி இதில் தவருக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தால்தான் இத்தனை தொல்லேயும். இந்தி எதிர்ப்புக் காலிகள் செய்ததைப் பற்றி நான் அதிகமாக உபகேள்விகள் கேட்டுவிடுவேன் என்பதற்காகத்தான் மீண்டும் மீண்டும் இப்படி திருப்பிவிடப்படுகிறது என்று நினைக்கிறேன் **

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்தக் கல்லூரியில் மாணவர்களுக்குள்ளே இரு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குள் இந்த சண்டை வருகிறது. போலீசாரும் உள்ளே போவதில்லே. சில சமயத்தில் பிரின்சுபால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. நானும் மாணவர்கள் பாதிக்கப்படுகிருர்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன் அவர்களுக்கு விமோசனம் இல்லாமல் அவதிப்படுவதையும் பார்க்கிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன்: இந்தியை எதிர்ப்பவர்கள் என்ற காரணத்தால் காலிகள் என்று சொல்வது முறையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்தியை எதிர்ப்பதோடு காலித்தனமாக நடந்தால் காலிகள் என்று சொல்வது தவறில்லே.

திரு. என். வி. நடராசன்: இந்தியை எதிர்ப்பவர்கள் எல்லாம் காலிகள் என்று கனம் உறுப்பினர் சொல்வது அந்தப் பிரச்னேயை திசை திருப்பிவிடுவதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளே யாரும் இங்கு உபயோகிக்காமல் இருப்பது சபையின் கௌரவத்திற்கு ஏற்றது என்பதை அமைச்சர் அவர்களும் உணர்வார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்தியை எதிர்ப்பவர்கள் எல்லோரும் காலிகள் என்று சொல்வது தவறு என்று நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஒரு சிலர் அதில் காலித்தனமாக நடந்துகொண்டார்கள். அவர்களே அப்படிச் சொல்வதால் தவறு இல்லே. அந்த விதமாகத்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிருர்கள் என்பதை எல்லோரும் உணர்வார்கள். 3-20 p.m.

• • • • •

இது மாணவர்களேப் பற்றிய விஷயம். திரும்ப திரும்ப காலிகள் என்று சொல்லவேண்டாமென்று அங்கத்தினர்களே கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்லூரிக்குள்ளே தகராறு இருக்கிறது. ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொள்கிருர்கள். சில மாணவர்கள் துன்பப்படுகிருர்கள். அதில் அரசாங்கத்திற்குள்ள சங்கடத்தை எடுத்துச் சொன்னேன். பிரின்சுபாலேக் கேட்காமல் உள்ளே நுழைவதில்லே என்ற சம்பிரதாயத்தை போலீசார் அனுசரித்து வருகிருர்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: இந்தியை எதிர்க்கும் சிலரை கல்லூரி சொந்தக்காரர்கள் தூண்டிவிடுகிருர்கள் என்பது அரசாங்

** Expunged as ordered by the Chair

[4th August 1965

கத்திற்குத் தெரியுமா? அந்தக் கல்லூரி சொந்தக்காரரான தியாக ராஜ செட்டியார்மீது அதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

SRI SI. PA. ADITANAR : Mr. Chairman, Sir, on a point of order. My friend is making allegations against some one who is not here in this House to defend himself. He is making allegations of a criminal nature. Is it in order to make allegations of a criminal nature against the proprietor of a College who is not here to defend himself?

MR. CHAIRMAN : It would not be a point of order. But there are nice ways of putting questions.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I think we have adopted a convention in this House that we do not cast aspersions on people who are not here in this House. So, the hon. Member may withdraw his question.

SRI SI. PA. ADITANAR : Withdraw.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : Leader of the House சொன்னால் அதை நான் கேட்கத் தயாராக இருக்கிறேன். வேறு ஒருவர் சொல்ல அதிகாரமில்லை. அதை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : What the hon. Member Sri Aditanar has said is out of order, and the hon. Member may now withdraw.

திரு. கே. ராமதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, அந்த கல்லூரி சம்பந்தப்பட்ட பெரிய மனிதர்கள்தான் இந்த மாணவர்களைத் தூண்டி விடுகிறார்கள் என்பது உண்மையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒரு சில கல்வி ஸ்தாபனங்கள் சரியாக கவனம் ' செலுத்தவில்லை '. என்று அரசாங்கம் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்கிறது. இதைப்பற்றி மேலும் கேள்விகள் கேட்கவேண்டாமென்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member Sri Thiagarajan withdrawing his question.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தியாகராஜ செட்டியார் சம்பந்தப்பட்ட கேள்வியை withdraw செய்து கொள்கிறேன். ஆனால் withdraw பண்ணுகிறாயா இல்லையா என்று பயமுறுத்துவது போல ஒரு அங்கத்தினர் கேட்டார். அதை முதலில் அவர் ' withdraw ' செய்யவேண்டும். அதோடு தனித் தமிழர் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் அவர் ஏன் ஆங்கிலத்தில் பேசினார்? அதையும் வாபஸ் பெறவேண்டும் அவர். (சிரிப்பு).

SRI K. ANBAZHAGAN : The hon. Member Sri Thiagarajan referred to an hon. gentleman who is not here. So, the hon. Member should withdraw his question.

4th August 1965]

Panchayat Elections

* 50 *Q.*—Sri N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state —

(*a*) the number of panchayats for which elections have been held in the State so far, district-wise;

(*b*) the number of panchayats in each district for which elections have not yet been held; and

(*c*) the reasons therefor?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : (அ), (இ) சபைமுன் ஒரு விவர அறிக்கை[a] வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) இத் தேர்தல்களை நடத்தாமைக்கான காரணங்கள் :—

(1) சிலவற்றில், தாக்கல் செய்யப்பட்ட 'ரிட்' மனுக்கள் மீது சென்னை உயர்நீதி மன்றம் பிறப்பித்த தடையுத்தரவு.

(2) ஏனையவற்றில், வேட்பாளராக நியமன பத்திரங்கள் பெறப்படாதது.

UNSTARRED QUESTIONS.

Spinning and Weaving Mills

1 *Q.*—Sri N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state —

(*a*) the total number of spinning and weaving mills in Madras State as on 31st December 1964;

(*b*) the number of workers in each;

(*c*) the mill which pays high wages; and

(*d*) the mill which pays low wages?

A. (*a*) There were 156 Textile Mills in the State as on 31st December 1964 as under —

Spinning Mills	131
Composite Mills	25
Total	156

(*b*) to (*d*) These particulars are not readily available.

Bus stops in the City

2 *Q.*—Sri G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state —

(*a*) the number of bus stops in the City where shelters were provided during 1964;

(*b*) the number of such bus stops where benches were provided during 1964;

(*c*) the localities where such provision was made; and

[a] Printed as Appendix on page 265 infra.

(*d*) the number of bus stops in the City yet to be provided with such amenities?

A.—(*a*) 59.

(*b*) Nil.

(*c*) Does not arise.

(*d*) Bus shelters are to be provided in about 50 more bus stops.

ப.—

(அ) 59.

(இ) இல்லை.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(எ) மேலும் சுமார் 50 பஸ் நிறுத்தங்களில் நிழல் கொட்டகைகள் கட்டப்படவிருக்கின்றன.

Ex-zamindari area of Narasingapuram Village

3 *Q.*—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) the extent of the ex-zamindari area of Narasingapuram Village, Kandamanickanur, Madurai district;

(*b*) the extent of land therein lying under the control of the Forest Department;

(*c*) the extent under cultivation; and

(*d*) the extent held by pattadars;

A.—(*a*) 41,188.23 acres.

(*b*) 8; 112.99.

(*c*) 20,306.42 (This includes also the extent under encroachment cases).

(*d*) 11827·24.

ப.—

(அ) 41,188·23

(இ) 8,112·99.

(உ) 20,306·42. ஆக்கிரமிப்பில் உள்ள நிலமும் இதில் அடங்கும்.

(எ) 11,827·24.

Ex-zamindari area of Agamalai Village.

4 *Q.*—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) the extent of the ex-zamindari area of Agamalai village, Bodinaickanur, Madurai district;

(*b*) the extent under cultivation therein;

(*c*) the extent of lands held by pattadars;

(*d*) the extent held by encroachers; and

(*e*) the action taken thereon?

4th August 1965]

A.—(*a*) 4,745.66 acres.

(*b*) 2,726.46 acres.

(*c*) 1,807.84 acres.

(*d*) 2,872.71 acres.

(*e*) Action under section 3 (*d*) of the Estates Abolition Act is reported to have been taken for the extent held by the encroachers and disposed of according to the merits of the cases.

ப—

(அ) 4,745·66. ஏக்கர்

(இ) 2,726·46. ,,

(உ) 1,807·84. ,,

(எ) 2,872·71 ,,

(ஐ) நில ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் வசமுள்ள நிலங்களுக்காக எஸ்டேட்டுக்கள் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் 3 (d) பிரிவின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், அந்தந்த நில ஆக்கிரமிப்பு வழக்கின் தன்மைகேற்ப முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது,

Corporation of Madras.

5 *Q.*—Sri N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state —

(*a*) the total annual revenue and expenditure of the Madras Corporation during 1963–64;

(*b*) the amount paid as salaries to staff; and

(*c*) the amount by way of loan and by way of grant sanctioned by the Government to the Corporation during 1963–64?

A.—

		Under General Fund.	Under Elementary Education Fund.
		RS.	RS.
(*a*) The total annual revenue and expenditure of the Madras Corporation during 1963–64.	Revenue	4,92,11,918	1,01,37,273
	Expenditure.	5,39,87,280	86,45,718
(*b*) The amount paid as salaries to staff.		1,95,37,656	61,98,362
		Loan.	Grant.
(*c*) The amount by way of loan and by way of grant sanctioned by the Government to the Corporation during 1963-64.		1,46,82,000	48,79,927

[4th August 1965

II.—ANNOUNCEMENT *RE*. DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. to-day, the following further programme of business has been decided :—

August 5th	Discussion on the Draft Outline of the Fourth Five Year Plan.
August 6th	1. Adoption of the Report of the Committee of Privileges. 2. Discussion on the Draft Outline of the Fourth Five-Year Plan (continued).
August 7th	Discussion on the Draft Outline of the Fourth Five-year Plan (last day).
August 8th (Sunday) ..	Holiday.
August 9th	1. Reply to the debate on the Draft Outline of the Fourth Five Year Plan. 2. The Madras District Development Councils (Amendment) Bill, 1965. 3. The Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965. 4. Any other Bills that may be passed by the Assembly.
August 10th	Non-official Business.
August 11th and 12th ..	Official Bills.

The Council will meet on the 13th August, if necessary. The Council will meet daily as usual from 3 to 6 p.m.

III.—CALLING ATTENTION TO THE FORCIBLE OCCUPATION OF THE LAND USED BY THE WEAVERS FOR WARPING AND SIZING IN MUTHUKAVUNDANPALAYAM VILLAGE, DHARAPURAM TALUK.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Industries to a matter of urgent public importance, namely, the forcible occupation of the land used by the weavers for warping and sizing in Muthukavundanpalayam village, Dharapuram taluk, Coimbatore district, by the other people of that village, who form the majority in the place and also forcible restrictions organised by the majority over the minority to which the weavers belong, which has resulted in their vacating their age old houses and properties and fleeing to other

4th August 1965] [Sri S. K. Sambandhan]

places, which in turn has deprived them of their legitimate profession. I also wish to stress the failure on the part of the concerned authorities to protect the weavers and their rights in that village and the immediate and urgent need on the part of this Government to do the needful to see that the weavers do not any more suffer in the hands of the majority, and thus bring in an atmosphere wherein the weavers can come back to their village and carry on their normal work.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement :

Muthukavundanpalayam is a hamlet of Nandavanampalayam of Dharapuram Taluk of Coimbatore District. There was rivalry between two groups of weavers in Muthugoundanpalayam regarding the use of the Common 'Pavadi' in the Village, by some of the weavers, resulting in one of the villagers erecting a bund across the 'Pavadi'. On intervention of the Government officials in 1962, the encroachment was removed and the matter was settled. The rivalry between the two parties got accentuated in November, 1964 prior to the Panchayat elections.

Strained feelings continued between the two parties resulting in a clash between the groups in May 1965 when eight persons sustained minor injuries and two persons sustained fracture of limbs. A criminal case under Sections 147, 323 and 435 of the Indian Penal Code is pending trial. Action under Section 107 Criminal Procedure Code has been taken against both the parties Police also have been posted permanently in the village. About 30 families of one group also left the village.

The Collector of Coimbatore met some of the emigrating families during one of his camps at Avanashi and advised them to return to the village. These families, however, for reasons of their own, have chosen to stay away from the village. The Collector would also shortly visit the village and try to settle the dispute.

In view of the pendency of the Criminal case, the Government not wish to give further details.

There has been no untoward incident after 23rd May 1965 and do not wish to give further details.

IV.—DISCUSSOIN ON THE STATE ELECTRICITY BOARD
BUDGET FOR 1965-66—*cont.*

MR. CHAIRMAN : The Hon. Minister will now reply to the debate on the Electricity Board Budget. 3-30 p.m.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir. first of all, I wish to express my thanks to the members who have participated in the debate on the Electricity Board Budget and offered very useful suggestions for improving the administration of

the Board. As you are aware, Sir, we are governed by a specific statute, namely, the Electricity Supply Act of 1948, and the statute provides for certain obligations which are slightly different from the normal administration of corporations and companies. Unless we keep in mind the difference between a company or a corporation, which is registered under the Companies Act, and a corporation like the State Electricity Board which is statutory and bound by obligations, rights, and duties, mentioned therein, it will be difficult to appreciate the various points presented here. In the first place, so far as the keeping of accounts of the Board is concerned, we have to follow section 67 of the Electricity Supply Act under which specific instructions are given as to what are the various items to which the revenues of the Board should first be applied. I do not want to go into elaborate details. The budget which is presented to the House is based on sections 67 to 71 of the Electricity Supply Act. The Electricity Board also maintain another set of accounts called the commercial accounts in which they give the normal depreciation according to the sinking fund method and then arrive at the profit and loss. The Electricity Board have also a third account, which they submit to the Income-tax authorities as a company, and wherein they claim certain rights which are allowed to assessees of income-tax. For instance, there is no provision in the Electricity Supply Act of 1948 for any development rebate to be claimed, whereas under the income-tax law, the Electricity Board can claim the normal depreciation as well as the development rebate working out at somewhere about 40 per cent of the net revenues. Now in the matter of administering these funds, as I have mentioned during the course of the debate when Sri Balasubramanya Ayyar was commenting on it, we prepare the forecast of the expenditure for the year ahead like the ordinary budet proposals. We also prepare a statement of account of the revised expenditure of the current year and present it after the expenditure is incurred. Audit then takes place, and then in the audit certain observations are made which again go before the Public Accounts Committee. The hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar said that this involved delay in actual audit and in understanding the accounts of the Electricity Board. Personally I entirely agree with him. It is my view that all corporations which are started either by the Government of India or by anybody should be subject only to commercial audit by a chartered accountant immediately after the conclusion of the year so that faults, mistakes, omissions or misclassification of funds, if any, may be reappropriated to proper heads as soon as the audit is over. We are not free agents in this matter. We are bound to follow the Electricity Supply Act and, therefore, we have got to keep this account. There is a great advantage in auditing the accounts of any corporation for that matter as soon as the financial year is over so that we may be able to know exactly the financial position, the soundness, and the profitability or otherwise of the institution within three months of the closing

4th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

of the accounts. In a small way, as the Leader of the opposition knows, the Madras Industrial Investment Corporation has only adopted commercial accounting, and we have appointed a chartered accountant as the auditor, and we are able to get our reports in time. But I must explain that since we are obliged to keep accounts according to the provisions in the Electricity Supply Act, and since we are obliged to have the accounts audited by the Accountant-General, the Auditor-General generally makes the arrangement for the audit; there is delay in the matter of presentation of accounts, and that is not either the fault of the State Electricity Board or of the Government.

The next point I would like to mention is this. Sri K. Balasubramanya Ayyar said that the provision made for bad debts was quite inadequate. The provision we have made for bad debts is quite adequate, because we have found that the amount written off or has to be written off from year to year as bad debts is hardly Rs. 5,000 or Rs. 6,000. We have already made provision for about Rs. 9 lakhs towards bad debts. Merely going on increasing the provision for bad debts is unnecessary. But nevertheless the Board will always be watching the position from year to year, and if in any particular year they are obliged to write-off a larger amount by way of bad debt, they will then make it up and see that there is sufficient provision in the bad debts reserve.

Another point which Sri Balasubramanya Ayyar emphasised was that there should be a change of policy, and that electricity should be given free up to a certain limit. Sir, I think it is a counsel of perfection. If it were possible, certainly everybody would support it. But, situated as we are, and when we have to generate power at increasing cost owing to the escalation in the cost of generation which takes place with reference to various factories like the cost of equipment and machinery . . . . . (Interruption). The hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar's suggestions was that we must give electricity free to agriculturists.

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Just like water given for irrigation. We are accustomed to free water.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : It would be almost impossible to give electricity free. I wish to point out in this connection that Sri Balasubramanya Ayyar's suggestion is contrary to the current line of thinking on this matter not only in this country but in the whole world. We are approaching the World Bank for assistance for the development of transmission lines, etc. One of the conditions which the World Bank insists on is that the Electricity Board in the States should be able to get 12 per cent return on the capital invested. Their argument is that this is an industrial venture like any other and that it should therefore earn 12 per cent. There is also a coupled condition that if it does not earn, similar assistance by way of loan will not be forthcoming. The Government of India therefore appointed a

committee consisting of the Ministers of various States with myself as the convener to go into the question of the working of the State Electricity Board and to recommend a proper tariff. The committee after a great deal of deliberation came to the conclusion that the Electricity Boards should in the circumstances attempt to cover by their revenues the operation and maintenance expenses, the depreciation charges, and then the interest charges payable to the Government as well as to the bond holders. After having achieved this, they should go to the second stage in
3-40 p.m. which they should be able to earn not only the first phase but also a 3 per cent additional return on the capital invested. Therefore it is that we are not in a position to think of any reduction in tariff. On the other hand, it will be a superhuman endeavour on the part of the State Electricity Board to see that there is no abnormal increase in the tariffs that are now being charged. I am happy to say that among the State Electricity Boards now functioning in the whole of India, the Madras State Electricity Board's financial position is perhaps the best and that it is already in the stage in which it has covered the first phase and has been able to earn enough to meet the operation and maintenance charges, the depreciation, and also the interest charges payable to the Government.

In this connection, I would like to mention the criticism offered by the hon. Member Sri Anbazhagan saying that the Audit has pointed out that certain amounts have been credited towards interest which should not have been done. This is purely a question of misclassification of expenditure. There is neither a loss nor any serious defect in expenditure. Actually, what the Electricity Board did was to provide a 3 per cent interest on the balances not utilised in the actual undertaking saying that this is the amount which is lying idle and they have to pay interest in respect of the borrowings. The Accountant-General has pointed out that under section 67 of the Act it is not permissible to debit any interest on that account. This will be discussed. It will be coming up before the Public Accounts Committee and it will be my endeavour and the endeavour of my department to persuade the Public Accounts Committee that the system of accounting done by the Madras Electricity Board is more sound since it would enable the reserve to be created and certain funds to be allocated towards future payment of interest. If the Public Accounts Committee accepts the suggestion, then the same system may be followed: if it does not accept it, then it will be debited to the other account.

SRI K. ANBAZHAGAN: Is it necessary to amend the original Electricity (Supply) Act, if the accounting method is changed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This has been considered by the Committee and they have said that it will be necessary to amend the Act. The All-India Committee which

4th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

went into this question felt that the present method of allocating revenues under various heads was not very satisfactory, and they have suggested that the Act should be amended. This Act should be amended and they have made this recommendation to the Government of India. Again, the point which has been mentioned in the Audit Report is worthy of consideration. We are now making a provision in our Electricity Board Budget for the repayment of the loans which we have borrowed. Under section 67 of the Act, there is no provision for repayment. Now, if there is no provision for repayment of loans, the loan amount will go on increasing. To-day it is Rs. 200 crores; it will be Rs. 400 crores or Rs. 1,000 crores to-morrow and there will be no method of repaying that loan at all. Ultimately the interest charges at the rate of 6 per cent will come to Rs. 60 crores, if the Electricity Board loan amounts to Rs. 1,000 crores. Therefore, the Committee has also recommended that the Electricity (Supply) Act should be amended to make a provision or it should give the option to such of the Electricity Boards as are in a position to make contributions towards repayment of loan or redemption of it to do so. There also we have deviated from the Act in one or two respects. It is only on prudent considerations of stabilising the financial position of the Electricity Board and not with a view to covering any loss or deficit. On the other hand, it would have been easier for the Board to show the account and not make any provision at all for repayment of loan and then say, "We have got so much surplus left behind". Though it would make a good show, it would not really contribute to the stability of the financial position of the Electricity Boards. We are taking steps in this regard. Even the Accountant-General has mentioned, "It has been represented to us that steps are being taken by the Government of India to have this amended".

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: This question should be thoroughly examined. In 1958 there were only a few lakhs of rupees as loans. Now very big schemes have been undertaken. Therefore, the whole thing has to be re-examined and I would suggest to the Hon. Minister to take up this question.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This is the recommendation of the Committee called the Venkataraman Committee: "With a view, however, to enable such of the Boards as are in a position to do so to repay a portion of the loan capital, the Committee recommends that the provisions of section 67 of the Electricity (Supply) Act, 1948, be amended to provide for appropriation of revenue remaining in balance after meeting the liabilities under items (1) to (9) to a Development Fund and then item (10) of section 67 may be deleted. A further provision may be incorporated to enable the State Electricity Boards to utilise the accumulations in this Fund for repayment of the loans". This clearly establishes beyond any doubt the excellent financial position of the Madras State Electricity Board.

[Sri R. Venkataraman] [4th August 1965

Then, I will deal with a few points raised by the hon. Member Sri Anbazhagan. They were largely of an administrative character and I will try to briefly explain the position of the Board in respect of these things. The first point he raised was about the purchase of the lands in Perambur Division of the Basin Bridge Station. I have already stated in the other House and repeated here that we are requesting the Accountant-General to go into this question and to examine the propriety of the transaction. But one point which he mentioned yesterday does not appear to be correct. He mentioned that the amount was paid six months before the registration. I have the facts here that the cheque was paid only on the date of registration and not six months before. The delay in registration also is due to the Registrar requiring the vendor to file a wealth tax certificate and that caused a few days' delay. However, since the whole matter is going before the Accountant-General who, in the normal course of events will be auditing the accounts, and we are also specially requesting him to look into it, I do not want to spend more time on this.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Is the Accountant-General competent to examine the accounts of the Board?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Accountant-General examines the transactions. Even in the normal course of auditing the accounts of the State Electricity Board, the Accountant-General will go into the transaction and see whether it has been purchased and whether it has been given the normal price, and if there has been any lapse in respect of that his attention will be specially invited to this in order to give a report.

Then, Sir, the next point which he mentioned is that there is a difference in the date of birth of the Personnel Officer and that there has been something unsavoury about it. The facts are these. This Personnel Officer entered service about 34 years ago or even more. When he entered the service, his date of birth was given as 11th October 1916. But as early as 1938, that is, about 27 years ago the gentleman got the Service Register corrected and approved by the Government Electricity Department as per the provisions in the Fundamental Rules. There is nothing improper in the alteration of the date of birth because under the rules a person is entitled to have the date of birth altered at any time before five years of his retirement. In this case his date of birth was altered in 1938. The officer who authorised this and attested it is the Deputy Chief Engineer of the Electricity Department, Mr. E. J. B. Greenwood.

SRI K. ANBAZHAGAN : May I submit to the Hon. Minister that in 1950 in the Service Book the old date of birth is found and in 1965 the entry in that book is changed? Up to 1950 it has not been changed. Therefore, it has happened only after 1950 and not in 1938 and I can vouch this book may stand in good

4th August 1965] [Sri K. Anbazhagan]

stead in order to know the facts. This is the entry in the 1955 book; if he gets the 1950 book it is different. Therefore, the change was not made in 1938 as the Hon. Minister states. 3-50 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATRAMAN : Sir, I cannot go by any book which the hon. Member presents to me.

SRI K. ANBAZHAGAN : The Hon. Minister may refer to it.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, what I have ascertained from the department is that the alteration of the date of birth in the Service register was approved as early as the year 1958 and there can absolutely be no question of any *mala fides* whether it was done in the year 1938 or not. That is a matter into which we cannot go at this stage. But all I can say is that I will personally call for the entry in 1938 and look into the matter.

Then, Sir, the hon. Member referred to certain leakage in the tunnel (i.e.), in the tunnels put up in the Mettur Tunnel Scheme. Sir, this is, as I have explained in the other House, nothing uncommon or unusual. The tunnels in the Mettur Tunnel scheme are of 45 feet diameter, second only to the Niagara Falls tunnel which is about 50 feet in diameter. It is one of the biggest jobs undertaken in this part of the world. It has been done exceedingly well. Actually on the 16th of this month we are going to inaugurate one of the generators in the Mettur Tunnel Scheme. It is true there were some leakage of a minor type; not of a very major type. But the contractors who have been doing this work have rectified it because we have to do a little rectification even in major works. There is bound to be a little leakage. or seepage. Even in the Mettur dam you will find a lot of leaking. Every time you notice this seepage, this leakage is rectified. In respect of this scheme, the Board had actually reserved from the two contractors Rs. 50 thousand and Rs. 30 thousand—Subramaniam and Company and Patel and Company—for future rectification if any that has got to be done. I do not think there is anything wrong about the whole transaction.

Mention was also made by the hon. Member about the fire accident in the Basin Bridge Station. In electricity undertakings and in industrial concerns such small incidents are inevitable. Then, Sir, the fire was put down as soon as it was noticed. In any event we are covered by insurance. All these are normal day to day risks in any kind of undertaking of this huge magnitude They will cover the loss from the insurance. That is the point.

Then, Sir, the hon. Member mentioned that the Government should waive interest on the capital outlay of the Board. It is another way of saying that the Government should tax the people for the service of electricity which they render to the people who use electricity. If the Government waive the interest, how are they to pay the interest charges to the Government of India? This Government have to pay interest to the Government of India.

We borrow from the Government of India and we transfer the money to the Electricity Board. Now if we do not collect any interest from the Board then we cannot pay interest to the Government of India, and it will have to come from the general revenues. For a long time to come, electricity users will have to bear the normal, legitimate charges of generating electricity. Therefore I do not see any gain in waiving interest charges.

There was also mention made that in the store purchase there is a certain amount of extravagance. Sir, the total capital invested in this undertaking is of the order of Rs. 227 crores and the actual stores that are held is worth only Rs. 17 crores. I do not think anybody who has any experience or knowledge of industrial undertakings of this magnitude will ever say that stores worth Rs. 17 crores are by any means extravagant, particularly when goods and scarce materials are not available and the non-availability of the material will very greatly hamper the expeditious execution of the various schemes. It is far better to spend a little more money and store the articles in these days when they are not available than be pennywise and not store the articles and find ourselves delayed in the execution of the schemes when the stores are needed. Even in the matter of stores purchase, the Board is following a system which has been approved by the Accountant-General. What they do is to send out notices calling for tenders except in those cases where monopoly items or patent items are concerned. In those cases you have to go only to persons who have the patent materials. In regard to goods which are available in the market or supplied by others, they call for tenders and the various firms offer their tenders for large quantities. Our Electricity Board's purchases are of a very big order. Several people tender and then the lowest tender is taken. The other people who have tendered are called and asked whether they would also tender at the lowest prices quoted by one tenderer, and the order is distributed among all the people, the largest share going to the person who tendered the lowest prices and lesser share going to the others. If this system is not followed by the Board, we will not be able to get all the quantities of materials in time because even though a particular firm might have offered to supply all the materials at the lowest price, we know very well and positively that it will not be able to supply the entire quantity. Since we require very large quantities, it has become necessary for us to adopt this system which is frank and open. The lowest tender is taken and the others are called as I said and told : 'This is the price at which so and so has tendered. If you are also prepared to supply at the same prices, then you will get a fraction of the entire order '. And this is done in order to ensure that the supplies are kept up. Otherwise, if we depend on one tenderer, in these days we may be left without the articles when we require them. That is why this system has been followed, and it has been scrutinised by the Accountant-General, and there has been no comment on the method of purchase adopted by the Board.

4th August 1965]

SRI K. ANBAZHAGAN : May I know whether the materials are tested and whether there is any difference between the materials supplied by the different contractors?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes; that is done. Take the case of meters. We want an enormous number of them. We give the specifications and when they are tendered, the Board examines whether the tenders are according to the specifications given. If they are not according to the specifications that tender is rejected. The other people who have tendered and which are according to the specifications given, from among them, the lowest tender is taken and the other people are asked to supply at that price. I must say that this is a very satisfactory arrangement. I would even commend this to the other departments where they are now going merely by the lowest tender and find themselves left in the lurch by the tenderer not being able to supply the materials at the proper time.

Sir, the hon. Member also mentioned that there has been something wrong in the purchase of the Kalinga tubes. The Electricity Board usually purchases from the Tatas the India tubes. But we all know that to-day there are not many suppliers and we are not able to get all the quantities that we want. The Kalinga Tubes is one of the two companies which is recognised by DGSD (Director General of Supplies and Disposals) and who are obliged to supply at a rate card. A certain price is fixed by the Government of India. There is no question of tender, and they have to supply at that price. Now the person who has to supply at the rate card system will have to supply at that price irrespective of what the market conditions are and what the ruling prices are and so on. We purchase it from that particular firm because it is under rate card. It was said that the tubes were not of very high quality. Yes, it is true. If the tubes were as good as the Tata tubes then there will be no question of these people accepting the rate card system. Probably they would have said they would sell at a higher price. We have therefore to accept the second best materials in order to execute our schemes and plans. It is not so good but still serviceable. If they are useless, nobody will buy them. These pipes have been used for main purposes and there has been no difficulty on that account. Therefore. I would like to say that there is nothing wrong in the purchase of Kalinga tubes, and I am sorry that the person who has given all this information has not given the full information to the hon. Member.

Then there is also the criticism why there should be an Additional Chief Engineer, and that the Chief Engineer has been deprived of some of his important jobs. Sir, normally I would not have answered this. Because Sri Anbazhagan has raised this I am inclined to say this. I was also responsible for this appointment of Additional Chief Engineer. The Chief Engineer is a Civil Engineer, and we thought that the man would rise and 4-00

[Sri R. Venkataraman] [4th August 1965

answer to the description of the job. But unfortunately, in our experience, we have found that he has not been able to cope with the work, and it has become necessary to appoint an Additional Chief Engineer in-charge of the electricity side. The Chief Engineer is on the civil side and the Additional Chief Engineer is on the electrical side. This is a normal administrative routine procedure.

SRI K. ANBAZHAGAN : The duties and powers are not on the basis of civil and electrical sides. I understand that the Additional Chief Engineer has got more powers on the administrative side than on the electrical side.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : After having constituted the Electricity Board and after having appointed a Chairman, should we not allow the Chairman to perform his duties according to exigencies? He has got the discretion to distribute the work among the officers. If there is any loss and if there is anything wrong, then it is a matter for comment. That certain powers have been taken from one officer and given to another officer, is not a criticism of the Board. The Chairman of the Board, whoever he may be, has discretionary powers in the distribution of work. If we do not give him the discretionary powers, how is he to carry on the work? If you say that the Board has suffered a loss, then I am willing to consider. If you say that there has been deterioration in the service and loss of efficiency, we are prepared to consider them. Merely saying that a particular person has been given some powers would not be considered to be a serious criticism.

I will deal with the labour question in the end. Now I will deal with the other points raised by a number of members. Mr. Rajah Iyer suggested that the shut down of electricity for purposes of maintenance should be on some one of the specified dates. It is a very valuable suggestion and the Board will take steps to implement it.

Then Mr. Rajah Iyer also said that fuse calls are inadequate and that there should be more helpers to attend to the fuse calls. As was done previously by the Board, a reply will be given to this also along with other answers to be printed and placed on the table of the House.

Then there was also a criticism that there is delay in replacement of fuses. That will be attended to. Then Sri Jayarama Reddiar said that there should be more thermal power stations. We are trying to increase the thermal stations. In this connection in answer to the complaint made by Sri Anbazhagan or some other member, I wish to state that the percentage of thermal power is 43 in Bombay, and the percentage of thermal power is 42 in Madras. Therefore, we are not lagging behind in anything in any event, not even in electricity.

4th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

Then a suggestion was made that grouping restrictions should be removed. We have already removed the grouping restrictions for agriculture in 60 out of 103 taluks. The Board is actively considering this question and will go on removing these restrictions from time to time.

Another suggestion made by Sri A. K. Thangavel Mudaliar is that agricultural tariff should be reduced. At the present moment the cost of supply of power to agriculture for the Board is 14 nP. We are charging 8.25 and it would be very difficult to reduce it further.

Sir, another point on which there has been a great deal of discussion is that relating to the Electricity Board labour.

SRI K. ANBAZHAGAN : Will the Hon. Minister explain the proportion of charges paid to the other units that are produced as well as the charges for administration in that connection?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That will be very difficult to work out. We will have to engage an actuary to work out the cost in the overall grid. We are able to recover about 9.5 nP. per unit, taking into account the units produced and utilised.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : I put forth before the Hon. Minister that some concession should be shown to agriculturists in the dry areas with a view to stepping up food production.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am very sorry I am unable to hold forth any hope.

In the speech I mentioned that the relationship between the Board and its employees has been cordial. Sir, I repeat that it has been cordial in the year under review. There has not been a single strike. There has not been a single go-slow. There have been no cases or instances of any stoppage or delaying of work or anything of the kind. Small day-to-day grievances of the workers have been redressed by the department by mutual discussions. About 153 cases relating to day-to-day personnel cases which were before the Labour Officer were settled by mutual discussion.

(Dr. H. V. Hande Rose)

I had the patience to hear the hon. Member and I hope he will reciprocate the same. The relationship between the Board and its employees, throughout the year, has been one about which we have never heard any criticism or complaint. After all I am personally in touch with most of the labour leaders. They would have come and told me if there was any problem. It is true that there are some cases pending in respect of wages and dearness allowance to be given. The point at issue is this. The Board has said that it will treat the employees as Government servants and that it will give them the pay and allowances that are given to the Government servants, 4-10 p.m.

[Sri R. Venkataraman] [4th August 1965

who are their counterparts in the service of the Government. I will go into the reason why we said so. Now, out of 34,000 workers, almost every one except a few—five or six thousand—have exercised the option to be governed by the pay and allowances of the State Government servants. They have signed and given it to the Board. There is one small section of the labour union which does not believe in any smooth relationship with the employer at any time. Now this section is going on dangling the hope before labour saying, 'You will not only get what you are getting as the Government servant, but if you go on agitating in the Court, you will get something more'. Sir, this section of labour came and met me, and then this is exactly what they said, namely, 'You have already agreed to give the allowances and pay scales of the Government servants.' Without their asking, we increased the dearness allowance five times in the course of these two years. Whenever the allowances of the Government servants were increased, the allowances of the Electricity Board employees were also increased. There was no demand by them. There was no request and nothing of the kind. Now, when people know that we are offering it on the basis that they will be treated as Government servants, and they are accepting it, I wonder what is the case they have. There are any number of decisions of the Supreme Court which say that if the employees accept the payment on the terms proposed by the employer, then that should be deemed to be a settlement. In cases which were filed years ago on which they are going on agitating, we have taken the stand that they are Government servants and they are entitled to the benefits of the Government servants, and we shall bring them on a par with Government servants. To say that the Government should not go at all in appeal on any matter, is advice which I do not think any civilised Government has accepted at any time, more particularly at a time when there is a conflict of decisions from various courts with regard to what is exactly the type of remuneration that should be given and what is the standard on which it should be given, Sir, there is absolutely no real dispute between the workers and the State Electricity Board to-day. I find that an infinitesimally small group of people have been going round canvassing half-truths and trying to raise on the floor of the House something which has not been raised for 364 days in the year. On the 365th day, when we are discussing this budget, there is a great deal of talk from members both in this House and the other House. For the other 364 days, there has not been any mention of anything at all—any serious situation or dispute or difference or a break down in the relationship or anything of that kind. Just because labour is one of the things that could be discussed among other things in the Electricity Board budget, we cannot bypass the well-known channels of settlement of disputes. The well-known channels of settlement of disputes are negotiation, conciliation, and so on. So, if they have any dispute, they should have to go through the normal channels for conciliation or arbitration or adjudication. If they

4th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

go to court, the other side will also go to court to establish what is the real law on the subject. It is not as if the High Court said, 'Give Rs. 50 to the worker and the Board refused to give it'. The question is, 'What is the real law on the subject? Is it a matter which can go to the court?' To say that it is unbecoming of the Government or the Minister to have done it, is I think based on lack of information, which they should have gone into before making statements. I shall also explain why the Government decided that they should be treated on a par with Government servants. Sir, in the earlier part of my speech I explained the different systems of accounting that we have to follow. As far as any industry is concerned, any court which hears a labour dispute will go only according to the income-tax account. They will not go on the basis of any other account. The income-tax account of the Madras State Electricity Board now and for ever in perpetutity will show a loss. The people do not understand this, because every year the Board is entitled to development rebate. Every year we are starting new schemes. If I start a scheme for Rs. 10 crores this year, the Board will be entitled to a development rebate of nearly Rs. 4 crores, and it will take three years or four years before a profit on that undertaking can be got. During this four-year period, the Board will be getting the development rebate. It will be a perpetual loss. The Electricity Board will show profit only when it stops expansion. The moment I stop my expansion, the Board will show profit. But as long as it continues to expand and expand at this rate, the Board will continuously show a loss. In spite of the fact that one of the representations of the World Bank have complimented the Madras Government on the excellent way in which the Electricity Board is working, I would like to say that the Board's income-tax account would show a loss of Rs. 4,59,000 in one year and Rs. 5 lakhs in another. This is so, because they have added the development rebate, which they are entitled to transfer from the sinking fund, and shown it as one of the debitable items of expenditure. So at no time these people will be able to say that the Board is working at a profit. I do not think we can tell the worker in the Education department, 'No, no, you are not entitled to your wages because the department is working at a loss'. Similarly I should not say that the worker in the Board is not entitled to normal wages because the Board is working at a loss. All public utility companies, I wish to emphasise, which adopt commercial accounting method by which returns are given under the income-tax law, will never show any profit to the worker. If it does not show any profit, his chances of getting anything will be greatly jeopardised. Therefore, they have examined all aspects, and the Government know that they have been Government servants before, and they only transferred themselves from the Government to the Board in 1957. The entire terms and conditions of the Government service are continued. Therefore the Government thought that they should continue to give them pay and allowances irrespective of the fact that a profit was made

[Sri R. Venkataraman] [4th August 1965

or a loss was incurred in the State Electricity Board, and whether they are as well off or as badly off as the Government servants of comparable status and comparable work.

DR. H. V. HANDE : On a point of information, Sir. The Hon. Minister said that 153 cases had been resolved. May I know out of how many cases, these 153 cases were resolved? Another point is this. Twenty-two thousand employees are still kept temporary. They have worked for three to six years. By declaring them as Government servants, will they be made permanent?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member is always hasty. I will never close my reply to the debate without meeting every one of the points that have been raised.

Now the number of cases that have been pending before court—that is, purely personal cases—would be somewhere about 500, of which 153 cases have been settled by negotiation. The number 500 is a flexible one. Everyday new cases come in. When any person is transferred, a case comes. When a person is given new work, another case comes. This is not a fixed number. It is a fluctuating and growing number. That is what I find. About 153 cases have been settled by negotiation.

The next important point is about the Electricity Board employees. Sir, a large number of them are satisfied and want to have peaceful relationship with the Board. If they come and represent that there are variations in pay and allowances and that they should be made good, the Government immediately make good. Should a small disgruntled group of men go on disturbing the peaceful relationship, is a matter for the consideration of the House. It is a disgruntled group but a small group. Some months ago the Electricity Board workers came to me and said, "You
4-20 p.m. have said that we will be treated as Government servants. Government servants can go into a hospital and get hospital attention without payment. But if we go, they ask us to make payment." Immediately the Government took it up with the Medical Department and then asked them to give the medical treatment free and debit the expenditure to us. The Medical Department said, "You are a Board. Therefore, you must pay." Therefore, the Board has now paid the probable amount which the employees may have to pay in advance and they are now given the free medical treatment which the Government servants are getting. I am citing this as an instance of the Government taking interest in seeing that every one of these things is provided. There is no worthwhile dispute. This is being engineered by a small section, and I am quite sure that very soon their methods will be exposed.

Then, the other question is that there are a large number of temporary employees. The Electricity Board takes up projects like the Kundah Project and the Kodayar Project. For each one

4th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

of these projects they have a certain number of permanent employees, about 30,000. But for projects they have to take some people who will have to go at the conclusion of the project except those who could be transferred to some other project again. When people talk of permanency, they do not understand the difference between a commercial undertaking and the Government. In an ordinary commercial undertaking, after six months every man is called permanent. The moment work decreases, they can be given fifteen days or one month's notice and given 15 days' retrenchment gratuity and sent out. But in Government once we have a post declared permanent, unless the post is abolished, we cannot send out a person. Therefore, there is a lot of difference between Government service and the private commercial services. If you kindly look at the Appeal and Disciplinary Rules of the Government on the one side and the Standing Orders approved by the Labour Courts and the Labour Department of the Government, you will find this immediate difference that in respect of even a permanent worker, he can be sent out on 15 days' notice. All that the employer will have to pay is the retrenchment gratuity of 15 days' payment for each year of service. On the other hand, in the Government once we say the post is permanent, unless the post is abolished, we cannot send out an employee. Therefore, all those employed in the construction have got to be kept in the Nominal or Muster Roll. These people are temporary and will be employed only for the construction of the particular project. When that project is completed in course of years, they will have to go, but the Board always absorbs them in other projects. We have now sent people from the Kundah Project which is nearing completion to the Kodayar Project and there are as many as 10,000 working there. The Board makes every endeavour to see that the people who have once been taken are absorbed in the other various schemes and it has never adopted the attitude of the other commercial institutions in which they give the retrencnment gratuity and ask them to go away. Therefore, even here there is no cause for complaint. The nature of work is such that there will be only temporary employment in certain projects, as for instance, in projects which conclude in the course of a few months. They get all the allowances. We have increased their allowances also. I do not want to trouble the House with details. Actually we have given 20 nP. and 40 nP. increase in allowances for the Nominal or Muster Roll people. We have tried to do all these things to see that we have a contented labour. I only wish that others do not create problems for the Government.

I have done, Sir.

Sri K. ANBAZHAGAN : One more clarification, Sir. The workers are treated as industrial employees in certain respects and in other respects they are treated as Government employees. In what respects are they given parallel consideration with the Government employees and in what respects are they entitled to be treated as industrial employees?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In the matter of labour relations under the Factories Act and the Shops and Establishments Act, they are treated like the commercial employees because they are governed by them. In the matter of pay and allowances—this is the most important thing required—in order to protect them against the vagaries of the fortunes of the Electricity Board, we have said that they will be treated as Government servants.

MR. CHAIRMAN : We shall now proceed to the next item on the agenda.

V.—GOVERNMENT BILL

THE MADURAI UNIVERSITY BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 11 OF 1965).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 18 Members (12 Members of the Legislative Assembly and 6 Members of the Legislative Council) to consider the Madurai University Bill, 1965 (L.A. Bill No. 11 of 1965) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee—

The Hon. Sri R. Venkataraman,
Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar,
Sri K. Balasubramanya Ayyar,
Sri S. Jayarama Reddiar,
Sri K. Anbazhagan, and
Sri K. Rajaram."

Sir, hon. Members are aware that at present there are only two Universities in the State, namely, the Madras University and the Annamalai University. As the latter is of the unitary type, practically all aspects of higher education—academic and professional—are dealt with by the Madras University alone. The Southern Region of this State has a large number of Arts and Professional Colleges which are affiliated to the University of Madras. In fact, this has attracted the attention of the University Education Commission which has observed that there is need for a teaching-*cum*-affiliating University for the Southern Region. The general Inspection Commission of the Madras University has also indicated in its report the need for the setting up of a University at Madurai. The University of Madras has already set up a University Centre at Madurai. This Centre has developed to such an extent that it is now capable of being raised to the status of a full University. The Government, therefore, approved in principle the proposal for the establishment of a new University

4th August 1965] [Sri M. Bhaktavatsalam]

at Madurai. An Expert Committee was constituted with the then Director of Public Instruction as Chairman, to consider all aspects connected with the establishment of the University and make recommendations.

In its final report submitted in February 1965, the Expert Committee has recommended that a new University may be established at Madurai. The University is to be of the affiliating-*cum*-teaching type, providing in the first instance, for post-graduate study and research in the six subjects for which there are now facilities in the University Centre at Madurai. New departments will be opened in due course when accommodation and other facilities are available. The University is to be located on the Vadapalanji site near Madurai. The Committee has also furnished an estimate of the capital expenditure involved on the establishment of the new University, as well as the recurring expenditure for its maintenance. Details of the capital and recurring expenditure will be found in the financial memorandum.

The Expert Committee suggested that the new University should cover the six districts in the South, namely, Thanjavur, Tiruchirappalli, Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari. But the University of Madras is of the view that it would be better for the new University to start with a smaller area so that it would develop on proper lines. Further, there is already another University Centre at Tiruchirappalli which now serves Tiruchirappalli and Thanjavur districts. The Madras University has, therefore, strongly recommended that the new University should cover only the four southern districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari. According to the particulars furnished by the Expert Committee, during the academic year 1964–65, the Madras University had affiliated to it 78 Arts Colleges, 18 Training Colleges and 15 Professional Colleges. Of these, 41 Arts Colleges, 9 Training Colleges and 4 Professional Colleges are in the six southern districts. It will be seen that almost one-half of the total number of Colleges affiliated to the Madras University are in the said six districts. The Government consider that the affiliation to the new University of such a large number of Colleges may not be conducive to the effective functioning of the University at its start. Government have, therefore, accepted the recommendation of the Madras University to establish the new Madurai University with jurisdiction over the four districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari only. This area has 29 Arts Colleges, 7 Training Colleges, 2 Engineering Colleges and one Medical College (excluding those opened in the current year) including the Agricultural College that is being opened at Madurai.

4–30 p.m.

On a consideration of the recommendations of the Expert Committee, a draft of the Madurai University Bill was prepared, more or less on the lines of the Madras University Act, 1923, with the amendments proposed to be made in that Act. The Madras

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th August 1965

University to which the draft Bill was sent for comments has suggested a few minor modifications most of which have been incorporated in this Bill.

I may be permitted to refer to one or two salient features of the Bill. As regards the appointment of the Vice-Chancellor the 'Delhi pattern of selection of the Vice-Chancellor' has been adopted in the Bill. The Vice-Chancellor will be selected by the Chancellor (Governor of Madras) out of a panel of three names, that will be suggested by a Committee consisting of two members nominated by the Syndicate of the University and one member nominated by the Chancellor. The Vice-Chancellor will hold office for a term of three years and will be eligible for re-appointment for two successive terms. In the Annamalai University and in most of the modern Universities such as the Vikram University, the Bihar State University and the Bangalore University, there is a statutory Finance Committee with a representative of the Finance Department of the Government as a Member. Following that pattern, provision is made in clause 28 of the Bill for the constitution of a Finance Committee in which the Finance Secretary to Government will be a member.

Now I beg to move that this House concurs with the Legislative Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses to consider this Bill.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

'That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 18 Members (12 of the Legislative Assembly and 6 Members of the Legislative Council) to consider the Madurai University Bill, 1965 (L.A. Bill No. 11 of 1965), and that the following Members of the House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri R. Venkataraman,

Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar,

Sri K. Balasubramanya Ayyar,

Sri S. Jayarama Reddiar,

Sri K. Anbazhagan, and

Sri K. Rajaram ."

* திரு. எஸ். டி. சுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, தெய்வ பக்திக்கும் தேச பக்திக்கும் நிலைக்களனாக விளங்கும் முத்தமிழ் கோயிலான மதுரையில் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்படுவது தமிழகத்துக்குப் பெருமையாகும். சுதந்திரம் வந்ததற்குப் பிறகு, தமிழகத்தில் எற்படப்போகும் முதல் பல்கலைக் கழகம், லட்சிய சமுதாயம் நிறுவப்படும் ஒரு நாட்டில் எந்த லட்சியங்களைக் கொண்டு இயங்க வேண்டுமோ, அந்த மகத்தான லட்சியங்களைக் கொண்ட பல்கலைக் கழகமாக இது திகழும் என்று மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். முக்கியமாக இந்தப் பல்கலைக்கழகம் எல்லாக் கலைகளுக்கும் இருப்பிடமாகவும்

4th August 1965] [திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

கலை வளர்ச்சிக் கழகமாகவும் இருந்த போதிலும், முக்கியமாக இது ஒரு தேசியப் பல்கலைக்கழகமாக இருக்கும் என்று மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். காரணம், நம்மிடையே பல்கலைக்கழகங்கள் பல இருந்தபோதிலும் முக்கியமாக, இந்த நாட்டுக்காக நாம் பயிலுகிறோம்—கல்வியைப் பெறுகிறோம் என்ற உணர்ச்சி நம் பல்கலைக்கழக பட்டதாரிகளுக்கு ஏற்பட்டு இருந்தால், இந்த நாட்டிலே கடந்த பத்து ஆண்டுகளாகப் பயின்ற மிகத் திறமை வாய்ந்த ஆயிரக்கணக்கான டாக்டர்களும் எஞ்ஜினியர்களும் தங்கள் நாட்டை மறந்து, அயல் நாட்டுக்குப் போயிருக்கமாட்டார்கள். ஆகையினால் தான் மக்கள் இந்தப் பல்கலைக் கழகமாவது தேசத்தின் தேவையையும் நாட்டுக்கு ஆற்ற வேண்டிய சேவையையும் அஸ்திவாரமாகக் கொண்ட பல்கலைக் கழகமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் நிகழப்போகும் பல சாதனைகளை, பல லட்சிய முன்னேற்றங்களை, நாட்டுக்காகவே தவம் கிடக்கும் பல தேசபக்தர்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதிலேயும் முக்கியமாக, தாய்மொழி தாகத்தை, தனியாத தாகத்தைத் தீர்க்க வேண்டிய ஏற்பாட்டை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்நாட்டு மக்கள், தமிழால் எல்லாம் முடியும் என்ற லட்சியக் கருத்தை இந்தப் பல்கலைக்கழகம் தன் லட்சியங்களில் ஒன்றாகக் கொண்டு இயங்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். சுதந்திரம் வந்ததற்குப் பிறகு, சுதந்திர ஆட்சி, எவ்வளவு மொழி உணர்ச்சியை பட்டதாரிகளுக்கும் கல்வியாளர்களுக்கும் கொடுத்ததோ, அதைப்போல் தேசிய உணர்ச்சியை அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. மொழி ஆர்வத்தை எவ்வளவு ஊட்டுகிறோமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு குறையாமல், சம அளவுக்காவது, தேசபக்தியை ஊட்டியிருந்தால், நாம் இன்று காணும் பல இன்னல்கள் தவிர்த்திருக்கலாம். இதிலே உள்ள பட்டதாரிகளும் பேராசிரியர்களும் இந்த நாட்டுக்கு உயிராக இருக்கவேண்டிய தேசபக்தி லட்சியத்தைக் கொண்டு இயங்குவார்கள் என்று மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இன்று இருக்கும் பல்கலைக் கழகங்களில் இல்லாத பாடங்களையும், ஆனால் உள்ளத்துக்கு உகந்த, சிறந்த மனோதத்துவக் கலைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு இயங்க வேண்டும் என்று கலைஞர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அடியேன் குறிப்பிடுவது நாடகக் கலை என்ற கலை எவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த, எவ்வளவு பெருமை வாய்ந்த, எவ்வளவு கவர்ச்சியும் ஆற்றலும் வாய்ந்த கலை என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த நாடகக் கலையை பல்கலைக்கழகங்களிலே வெறும் பாடமாக மாத்திரமல்ல, ஒரு பிரிவாகவே இயங்க வைக்க வேண்டும் என்று, இந்த நாடகக் கலையை மேற்கொண்ட பெரியார்கள் எல்லாம் கனவு கண்டு கொண்டு இருந்தார்கள். காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் சம்பந்த முதலியார் தன் கடைசி நாட்களில் கூறிக் கொண்டு இருந்ததை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டவன். ‘சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயும் நாடகத்தை ஒரு பாடமாக மாத்திரமல்லாமல், ஒரு

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [4th August 1965

பிரிவாக வைக்க வேண்டுமென்று அரும்பாடுபட்டேன், அந்த ஆசை நிறைவேறவில்லை, என்று அவர் சொன்னார். இந்த நாடகக் கலையை நாம் அலட்சியப்படுத்தும் நிலையில், இது மற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு, பரிபக்குவம் அடையாத நிலையில் இந்த நாட்டில் வளர்ந்து வருகிறது. மக்கள் மன்றத்தில் பெருமைப்பட்டு வருகிறது. அதனால்தான் கூறுகிறேன், பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகக் கலை அதற்குரிய ஸ்தானத்தைப் பெற்றுச் சிறக்க வேண்டும். அது மக்கள் கலை. பாட்டாளிகளான கோடானுகோடி மக்கள் வாழுகிற நாட்டில் மக்கள் கலையாக இருக்கிறதை அலட்சியப்படுத்த வேண்டாம், அதை முக்கிய பிரிவாக ஏற்றுக் கொண்டு இயங்க வேண்டும் என்று இந்த சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே ஏற்படும் பல்கலைக்கழகம் இது. தமிழுக்கே முத்தமிழ் என்று பெயர். முத்தமிழில் நாடகக்கலை சிறப்பாக இடம் பெறுவதால், அதை இந்தப் பல்கலைக்கழகத்திலாவது ஆக்க பூர்வமான பிரிவாக இயங்கச் செய்யவேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். இது புதிதல்ல. அண்மையில் இருக்கிற, வெங்கடேஸ்வரா யூனிவர்சிடியில் நாடகக் கலையை ஒரு பாடமாக ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி பாடமாக வைக்கப்படுகிற தகுதியையாவது நாடகக்கலை பெற வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மற்றொன்று, தமிழையே பாடமாகக் கொண்டு இயங்கும் பேராசிரியர்களைப் பற்றியது. டி. வித்வான் கோர்ஸ் பயிலுபவர்கள்,— தமிழ் எம்.ஏ. பட்டம் கொண்ட ஆசிரியர்களுக்கு இல்லாத தாழ்வு மனப்பான்மை அவர்களுக்கு வரும் முறையில் பாடத்திட்டத்தைக் கொண்டு இயங்குகிறது. சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னால் அடிமை நாட்டில் வகுக்கப்பட்ட மொழிப் பயிற்சித் திட்டமாக இருக்கலாம். தனி வித்வான்—டி. வித்வான் கோர்ஸில் தற்காலத் தமிழ் இலக்கியங்கள்—(மாடர்ன் லிட்டரேச்சர்)—அதிலே ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத காரணத்தால், தற்காலத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும், அந்தப் பாடத்தைப் பயிலும் வித்வான்களுக்கும் தொடர்பு இல்லாமல், அவர்கள் தனிப்பட்ட வகுப்பினராகவே வளர்ந்து வரும் துரதிர்ஷ்டத்தைப் பார்க்கிறோம். தற்காலத் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பாடமாக வைத்திருந்தால், உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகும் வாய்ப்பை, பல தமிழ் ஆசிரியர்களும் பேராசிரியர்களும் இயற்கையாகவே பெற்று இருப்பார்கள். ஆகவே, சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு ஏற்படப் போகும் இந்த பல்கலைக்கழகத்திலாவது, தமிழ்த் துறையில் இந்தப் பாட திட்டங்களில், தமிழ் வித்வான் பாடத் திட்டத்தில், தற்காலத் தமிழ் இலக்கியத்திலே சிறந்த பல நூல்களைச் சேர்த்து, பல தேசபக்தியுள்ள நூல்களைப் பாடமாக வைத்தால், அது பெரும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்,
4-40 p.m வருங்கால வளர்ச்சிக்கு உகந்ததாக இருக்கும் என்பது அடியேனுடைய விண்ணப்பம். மதுரை யூனிவர்சிடி என்ற பெயரைப் பற்றி எனக்கு முன்பு பல பெரியார்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். சரித்திர பிரசித்தி பெற்ற மதுரை பல்கலைக் கழகம் என்று

4th August 1965] [திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

ஏற்கெனவே பெயரிடப்பட்டு விட்டது. அது எந்தப் பெயரைக்-கொண்டு அமைந்தாலும், மதுரை பல்கலைக்கழகமாகத் தான் விளங்கும். தெய்வ வாக்காக மக்கள் வாயிலிருந்து வந்து விட்டது. சரித்திரப் பிரசித்திப் பெற்ற மதுரை நகரின் பெயரைக் கொண்டு தான் இயங்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இத்தகைய புதிய பல்கலைக்கழகம், மக்கள் பல்கலைக்கழகமாக, தேசபக்தியுள்ள பேராசிரியர்களை சிருஷ்டிக்கும், பட்டதாரிகளை, விஞ்ஞானிகளை சிருஷ்டிக்கும் சிறந்த லட்சிய பல்கலைக்கழகமாக விளங்க வேண்டுமென்று அந்த பல்கலைக்கழகத்துக்கு முன் கூட்டியே வரவேற்பும் வாழ்த்தும் கூறிக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Mr. Chairman, Sir, I do not want to take much of the time of the House as this Bill is going before a Joint Select Committee. Anyhow, I wish to refer to certain points so that the Joint Select Committee may consider them also and include them in their report.

I am happy, Sir, that the University has been named the 'Madurai University'. It is a fine name known all over India and definitely this name will add to the lusture and fame of the University.

The first point I wish to refer to is about the objective of the University, whether it is going to be a teaching University or a teaching-*cum*-affiliating University. In this connection I would like to emphasise that greater attention must be bestowed on the establishment of teaching Universities than of the affiliating type. The whole concept of a University is to create the proper atmosphere and facilitate the exchange of views and ideas so that it will help national integration and unity. Just like the Benares Hindu University, here in this University the accent should be on making it a teaching-*cum*-residential University. I would like the Joint Select Committee to consider this point and see what contribution they can make towards this end. If we go through the Madras University Act of 1923, we will find that even that Act lays great stress on having a teaching and residential University. It further says:

'Whereas it is desirable to foster the development of academic life and corporate unity as well in the colleges as in the University by so promoting co-operation among the colleges and between the University and the colleges as to utilize to the full the teaching resources available within the limits of the University.'

If this objective could be achieved, I think the Madurai University will be a very fine force of integration of all India. I would therefore again request the Joint Select Committee to think over it and give their considered views.

As I said, Sir, the Madras University Act aimed at making it a teaching-*cum*-residential University. But unfortunately this objective has not been realised. Therefore when we start a new

University we must remember the pit falls and the previous experiences and try to avoid them. Even under the Madras University, I think we have one or two teaching-*cum*-residential type of colleges, probably the A.C. College of Technology or some other college where only post-graduate and diploma courses are taught. For the B.A. or the B.Sc. level we do not have a teaching institute.

Then the other point I wish to stress is that the Senate should be the supreme body which should elect the Vice-Chancellor. The Madras University has maintained a very high standard and has given us a good lead in making the Senate supreme in the matter of electing the Vice-Chancellor. My feeling is that we need not change this method. We can adopt the same method for the Madurai University also and make the Senate the supreme body to elect the Vice-Chancellor. Clause 10 of the Bill says :

(1) Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names prepared by the Committee referred to in sub-section (2).

(2) For the purpose of sub-section (1), the committee shall consist of three persons of whom two shall be nominated by the Syndicate and one shall be nominated by the Chancellor.

I wish to stress this point before the House, namely, that the Senate should have full powers to elect the Vice-Chancellor so that there might not be room for victimisation or the exercise of influence and power if the body were smaller. If the syndicate which is a small body consisting of 12 to 18 members, is empowered to choose the Vice-Chancellor, then it will be easy to influence the members and to that extent the democratic principle of election will be considerably affected. The Senate on the other hand is a democratically set up body consisting of a larger number of members, hundred and more and it is also the supreme governing body and that body should have the say in the matter of electing the Vice-Chancellor. Under no circumstance should this power be delegated to the syndicate. I wish that the Joint Select Committee should take this important point into consideration.

The next point to which I would like to make a reference is a very delicate one and if I do not refer to it here, it may go unnoticed. The point I wish to refer to is that the Vice-Chancellors of Universities must not take active part in politics. The University Grants Commission is of the same view and the Universities in the United Kingdom follow this principle. Now the whole difficulty is, politics is slowly and subtly creeping into the educational sphere. If the Vice-Chancellor completely eschews politics, does not take part in political controversies and affiliations, then we will be setting up a very good example for others to follow. I can prove with authority that this is being practised in the United Kingdom. Unfortunately I do not have the quotation with me just now. If we adopt the same principle here it will be better

for us. I wish to lay special stress on this point because we have a democratic Government and any party may come into power. The Vice-Chancellor now has got a lot to do with the Government of the day and there will be lot of complications and his freedom will be considerably affected if we were to take part in active politics. I hope the Joint Select Committee would pay special attention to this matter and see whether a provision in this regard could not be included in the Bill.

Then, Sir, the clause relating to the admission of students to University Courses says :

' No person shall be eligible for admission to a course of study qualifying for admission to a post-matriculation examination unless he has passed the examination prescribed as qualifying for admission to such a course or any examination recognised as equivalent thereof and possesses such further qualifications if any, as may be prescribed '.

Section 36 of the Madras University Act says :

' Students shall not be eligible for admission to a course of study for a degree unless they have passed the Intermediate Examination in Arts and Science of the University of Madras or an examination recognized by the syndicate as equivalent thereto and possess such further qualifications, if any, as may be prescribed.'

They had kept the Intermediate as the minimum qualification for admission to the degree course. It is not known whether this provision in the Act had been changed and Pre-University Course considered equivalent to the Intermediate course. My contention is that no Statutory amendment has been made to this section and therefore Pre-University Course cannot be considered as equivalent to the Intermediate.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : This question was raised by a syndicate member who is also a lawyer and it has been finally settled and a clarification issued.

DR. H. V. HANDE : I am very glad, Sir, the Hon. the Deputy Leader of the Opposition has clarified the point.

Sir, before I conclude I wish to say that Government Colleges must never be under the control of the Director of Public Instruction, because here also there is the serious possibility of the ruling party interfering with the administration of the University through the Director of Public Instruction. As in the United Kingdom and the United States of America we should as far as possible try to maintain the autonomy of the Universities and see that they do not come under the influence of the Government through the Director of Public Instruction. Unfortunately this happens now as there are Government Colleges which are under the control of the Director of Public Instruction. We cannot do away with

Government colleges. We want them. Therefore, I wish some provision should be made in the Bill to see that the Director of Public Instruction does not interfere too much in the administration of these colleges.

Regarding the exclusion of Tiruchirappalli and Thanjavur districts from the Madurai University, I am of the view that if they come under the Madurai University, it will progress better. This is a matter on which there are two views. My personal opinion is if they go under the Madurai University, it will have greater status. Now the ratio between the Madras and the Madurai University in regard to number of institutions is 3 :1. If my view is accepted the ratio will be 2 :1, and still the Madras University will preponderate in respect of number of institutions under its control, and at the same time the Madurai University will not develop an inferiority complex which it is likely to suffer from, if the number of institutions affiliated to it were small. To start with it should be given a better status.

4-50 p.m. திரு. என் ஆர். தியாகராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா வந்துள்ளதால், நீண்ட நாட்களாக தமிழ்நாட்டில் இருந்துவந்த ஒரு குறை இன்றுடன் நீங்கிவிடுகிறது என்ற சந்தோஷத்தில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்துள்ள சர்க்காரைப் பாராட்டி என் பேச்சைத் துவக்குகிறேன். மதுரையில் மூன்று தமிழ்ச் சங்கங்கள் இருந்திருக்கின்றன. முதற் சங்கம், இடைச் சங்கம், கடைச் சங்கம் ஆகிய மூன்று தமிழ்ச் சங்கங்களை வளர்த்தது மதுரை. மதுரையில் அங்கீகரிக்கப்படும் இலக்கியத்திற்குப் பெருமை உண்டு. திருவள்ளுவர் கூட எங்கள் ஊரில் தான் திருக்குறளை அரங்கேற்றினார் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. கீழ் சபையில் நான் அங்கம் வகித்தபோது மதுரையில் பல்கலைக்கழகம் வருமோ வராதோ என்று ஐயப்பட்டேன். இப்போது இந்த மசோதா வரும்போது எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் மட்டுமன்றி அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள ஜில்லாக்களில் உள்ளவர்களும் பூரித்துப் புல்காங்கிதம் அடையும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். எனவே அரசாங்கத்தை நான் மீண்டும் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகக் கலைக்கும் இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீ. சுந்தரம் கூறினார். நானும் அதை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு புகழ் பெற்ற நாடகக் கம்பெனி இருந்தது. இந்தக் காலத்தில் கூட பல நாடகக் கம்பெனிகளின் பெயர்கள் 'மதுரை' என்ற வார்த்தையுடன் வைக்கப்படுகின்றன. மதுரை சங்கீதத்திற்கு முக்கியமான இடமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. எனவே இந்தக் கல்லூரியில் நாடகத்திற்கோ அல்லது அதற்கும் அது போன்ற வேறு சிலவற்றிற்குமாகவோ ஒரு பிரிவை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மதுரையில் சட்டக் கல்லூரி இல்லை. இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் அதையும் அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

4th August 1965] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

முனிசிபாலிடிகள் பல்கலைக்கழகத்தில் ஸ்தானங்கள் பெறுவதற்குரியவை. எங்கள் மாவட்டத்தில் 7 முனிசிபாலிடிகள் இருக்கின்றன. முன்பு ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினர்கள் ஸெனட்டுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். இப்போது எங்கள் ஜில்லாவில் 34 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஜில்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் செனட்டில் ஒரு ஸ்தானமும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஒரு ஸ்தானமும் செனட்டில் கொடுக்கவேண்டும். இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் தான் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. நான் இம்மாதிரி குறுகிய எல்லைக்கோடு வகுக்க விரும்பவில்லை. நான் மொழி வெறி பிடித்தவன் அல்ல. வாழ வழி காட்டும் எல்லா மொழிகளும் இங்கே கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, on this very happy occasion, happy because Madurai University is being born, and we are here to assist in its birth—I wish to say a few words as one representing the Teachers of Madurai–Ramanathapuram districts. We are extremely happy that the Government of Madras have chosen Madurai as the centre for the new University. Sir, in the statement of objects and reasons, it has been stated that a very vital university centre has been functioning there by the Madras University and that it is quite easy to upgrade it into a University. That may be the practical reason, Sir.

Secondly, as pointed out by my distinguished predecessor, hon. Sri N. R. Thiagarajan, Madurai has been a great centre of learning and it has been a great centre of culture. It has been a centre of promotion of Tamil learning and any other town in the State should rank only next to Madurai in the promotion of Tamil culture. An hon. Member has pointed out that the representation to the Municipalities and District Boards in the Senate which is found in the Madras University has been removed. I for one am totally disappointed that the representation given to the Madurai Tamil Sangam in the Annamalai University has not found a place in the Madurai University. The Annamalai University very wisely thought fit to give representation to one member of the Madurai Tamil Sangam. The great Tamil Sangam founded by the late lamented scion of the Sethupathi family, Sri Pandithurai Thevar, which has been responsible for the spreading of Tamil learning and culture was recognised as a body and felt that it must be there on the Senate of the Annamalai University. But the Madurai University has failed to recognise what was done by the Annamalai University. I would consider it fit and proper that the Tamil Sangam gets a representation there so that we may recognise the work that it has done.

[Sri M. Rajah Iyer] [4th August 1965

The fillip that must be given to promote private philanthropy has been rightly recognised. But I find, Sir, the quantum of donation that has to be given has been doubled from the amount stipulated in the Annamalai University and the Madras University Acts. If one gives Rs. 25,000 one can be given a life Membership on the Madras or the Annamalai University, and that has been doubled here, Sir. I would appeal that the same limit of Rs. 25,000 might be stuck to in this University also, so that we may get more donations.

About the selection of Vice-Chancellor, and the functions of the University, I hope the Joint Select Committee would go into these questions, and we can discuss the same when the report of the Select Committee is received here and when the clause-by-clause consideration of the Bill, is taken up here.

One more point, Sir. The Madras University has been closely followed in the matter of elections to the Senate. I would like this principle of conducting elections to the Senate being ensured that there is no dissolution of the Senate. It is hoped that the principle followed in our Legislative Council, namely, the retirement of one-third of its Members and the biennial elections, may be adopted in the Madurai University Senate and the elections held annually or biennially. I would like that the elections to the Senate are so arranged, just like elections to our Legislative Council, so that the Senate is never formed *de novo* on a particular day.

An hon. Member referred to Thanjavur and Tiruchirappalli districts being cut out from the Madurai University and added on to Madras University. He said that they need not feel any inferiority complex if these two districts are added on to the Madurai University. Perhaps they think that the glamour attached to the Madras University will be taken away if these two districts are attached to Madurai University. I would like to say that the new University would so function that the Madras University would feel envious of the Madurai University and that the inferiority complex would be removed. I would also like to urge from the practical convenience factor that Tiruchirappalli and Tanjore are nearer to Madurai than to Madras and it may be convenient for the University Headquarters to function from Madurai, if the two districts of Tanjavur and Tiruchirappalli are detached from the parent University and attached to the new University that is being born.

Just one more point, Sir. I hope that it has been done deliberately in regard to the term of office of the Registrar of the University. The terms of office of the Vice-Chancellor of the University has been fixed as five years, and the term of office of the Registrar has been fixed as three years. The Registrar is the administrative head of the office and he is also equally responsible

4th August 1965] [Sri M. Rajah Iyer].

for the administration of the University. So, I hope that the terms of office of the new Vice-Chancellor and the Registrar would both be made as five years.

In regard to other matters, I hope we will discuss them when the Report of the Joint Select Committee is received here.

Thant you, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, I welcome this Bill. Any number of Universities is welcome. It is stated in clause 4 of the Bill— 5-00 p.m.

"The University shall have the following objects and powers, namely :—

(1) to provide for instruction and training in such branches of learning as it may determine;

(2) to provide for research and for the advancement and dissemination of knowledge."

Sir, as laymen not connected with the University, we always think of the University as a place which produces whole men, men who are fully equipped for the task, men highly educated in the country, and men who can develop the country in its various spheres, because they have had the advantage of dissemination of knowledge in various spheres.

(Deputy Chairman in the Chair.)

Now as between a high school product and a college product, laymen have this idea, and it is but right. Now we judge the work of a University or the work of an institution by the product that it produces or it has produced already. We find somehow or other that the University product in our country—I do not speak with reference to the Madras University—it is the finest University even in the international sphere—as things are, is not up to the level which is expected by our national sentiments. Somehow or other the University product does not fit in exactly with our normal society. Either the products think that they are too high to mix with the ordinary people of the society or think that they have learnt so much that they cannot be treated on a par with the ordinary people. If we dive deep into the reasons for this, we will find that the University has taken roots on a wrong soil. The atmosphere is wrong. The Unversities have not taken roots on the Indian soil—on a national ground—and they do not grow in a national atmosphere. That is why my predecessor the hon. Member Sri S. D. Sundaram had occasion to complain that patriotism is not found in the pupils there. They are not proud of their nation. So the object of the University should be to set an example to the world to show what an Indian is, who an Indian is, and how an Indian will act in this country and also how he will act with regard to the safety of his country in an international atmosphere. This has not been achieved by the Universities throughout our country. This is because they have grown

on a wrong soil and wrong atmosphere. What can we do with the new Unibersity for which we are bringing in this Bill to-day? Cannot we establish it in a broader sense? I do not find fault with the branches of learning that the Universities are already dealing with. But I find fault with the narrow scope of branches of learning that has been dictated to us. Is there sufficient scope? There may be a little of everything that I am going to refer to. But is there sufficient scope for learning astrology as it was learnt in the Nalanda and Taxilla Universities, psychology as it was known to us in those days, physiology as it is dealt with in our sastras, and astronomy as it has been dealt with in our sacred books? Now is there any branch of learning to train administrators of those days? Up to the year 1947, we were agitators. But now we have become administrators. Are there particular courses which train administrators? Instead of recruiting graduates who have got the highest marks to the Indian Administrative Services, are there courses to train regular administrators in the University? Of course, the University courses are for specialisation. We do want all these branches for specialisation. Is it not our expectation to see that all these people get the proper jobs in the proper offices and we train them for that? If we find or if we analyse the history of any country, we will find only a few people handling the whole country whether in the political line or scientific line or in any line. If people coming forward to learn these branches are a few, let them learn these things and disseminate knowledge through our regional languages and other languages and make the normal people have belief in our old traditions, belief in the Indian culture, and belief in the superiority of India. Sometimes it is even remarked loosely that it is no use of talking about the past, and the query is raised. Are we comparable with other nations in the world now? But I say and I insist that we must talk about the past. We must have loyalty to our elders. We must have faith in the great wisdom of our elders who were just the people who disseminated knowledge throughout the world. Unless this is done at the University level, where only it can be done through specialisation, the purpose of starting any University will not be served. In so far as we are now seeking to set up a new University, why cannot we just try to follow some of these ideas. It is not the language that matters. But as one hon. Member pointed out here, it is the treasures that matter. They have been gathered in the fields of astrology, astronomy, physiology, psychology, and so on, by our ancestors and they have been used by us up to now. It is these treasures that matter and not the language. These may be in Sanskrit language. But is it not the duty of the Madurai University or any new University that the Government think of starting, to just reveal these treasures in the various regional languages and thus ensure the dissemination of knowledge? It must be the duty of the University to plan and find out how we were in order days and how we had the mighty intellectual sphere? All these days we were catering to the spiritual guests of the people.

4th August 1965] [Sri G. Krishnamoorthy]

We were catering to the physical side also, as it was done through yoga. In these days mere spoonfeeding continues in the high school level or the University level. These have to be analysed, and the new Universities including the Madurai University that we are starting must be able to make an Indian a real Indian. He must have patriotism thoughout for work for this country. He must have loyalty to elders. He must have faith in the wisdom of our ancestors and find out what has been written by them before we discard our ancestors and think that we are not comparable with other nations. The new University must give predominance not only for the development of science but humanities also and the establishment of professional colleges also. The new University must see that the great treasures in Sanskrit and Tamil are also revealed side by side, in competition as the hon. Member Sri Raja Iyer said. The Madurai University must compete with the Madras University. Competition is allowed by the sastras in the intellectual sphere. This is a welcome feature. Let the new Madurai University set an example by bringing in this new outlook and turning out pupils who will cherish our freedom.

Finally, there is one point, Sir. At the University level, humanities are often discouraged and sciences are encouraged. There may be need to develop science. We want to be one of the nations developing in science. But the neglect of humanities is done at our peril. It should be the object of the Madurai University to see that a minimum of humanities is given by the University even to science men. Anybody can become an administrator according to the present rules. A scientist becomes an I.A.S. and he becomes an administrator. An engineer becomes an I.A.S. and he becomes an administrator. We are not quarrelling with the professional degree. But unless the minimum of humanities is instilled into the pupils up to the degree course along with sciences, we cannot advance. After all, it is only in the hands of the administrator to have peace or war. So, we 5-10 p.m. must see that Humanities are not discouraged and we must also see that administrators are properly trained through the five or six years of the college course in the Madurai University.

Thank you, Sir.

* **திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை:** கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதா இந்த சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பல்கலைக் கழகம் வருவதால் பெரு மகிழ்ச்சி அடையும் தமிழ் மக்களில் முதன்மை ஸ்தானம் வகிப்பவர்கள் கன்யாகுமரி மாவட்டத்தினராகத்தான் இருக்க முடியும் என்று முதலில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரை மாவட்டத்தினர் மதுரை சர்வகலாசாலைக்கு அண்மையில் இருந்தாலும் கன்னியாகுமரி-சென்னை சர்வகலாசாலையிலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறது. கல்லூரிப் படிப்புக்காக 500 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள சென்னையை நோக்கி வரும் நிலை மாறி 'அண்மை

யிலுள்ள மதுரையில் தங்கி மகிழ்ந்து அங்கே கல்வி பெற முடியும் என்று நினைக்கும்போது நாங்கள் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம். எனவே இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை விரைவில் தோற்றுவிக்க விருக்கும் நம் அமைச்சரவைக்கு அந்த மக்களின் நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

இந்தப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு என்ன பெயர் வைக்கலாம் என்பது பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயரிடப்பட வேண்டுமா அல்லது பாண்டியன் பல்கலைக்கழகம் என்று பெயரிடப்பட வேண்டுமா என்று ஆராயப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இது பற்றி இனிமேலும் ஆராயப்படக்கூடும். இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் திருச்சி, தஞ்சை மாவட்டங்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. எல்லையால் பாண்டிய நாட்டை சுட்டுகிறது. மதுரை என்ற சொல் தமிழ் என பொருள்படும். மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் என்ற சொற்களில் பாண்டிய நாடு என்ற பொருளும், தமிழ் என்ற பொருளும் வருகின்றன. எனவே இதற்கு மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் என்று பெயரிடலாம் என்பது என் கருத்து. தமிழ் பல்கலைக்கழகம் என்று பெயர் வைத்துவிட்டு அங்கே தமிழுக்கு முதலிடம் கொடுக்காமல் இருந்தால் பயனில்லை. என்ன பெயரிருந்தாலும் தமிழ் உயிர் அங்கு நிலவவேண்டும். இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் மொழியில் பயிற்சி அளிப்பதற்கு முதலிடம் தர வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். தமிழ் மொழியின் மூலம் பயிற்சி அளித்தால் கல்வியின் தரம் குறையாது. அவ்வாறு பயிற்சி அளிக்கப்படாததால் தான் இன்று பல வருந்தத்தக்க விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வட இந்தியாவில் பல பல்கலைக்கழகத்தினர் பட்டம்—'டிகிரி'—கூட இந்தியிலேயே கொடுத்துவிடுகின்றனர். உத்கல் பல்கலைக்கழகத்தினர் பி. எல். பட்டத்தை இந்தியில் கொடுத்துவிடுகின்றனர். அதில் என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதன் காரணமாக அந்த ராஜ்யத்தவர்களுக்கு தேசப்பற்று குறைந்துவிட்டதாக நாமோ அவர்களோ கருதுவதில்லை. முதலில் தாய் மொழியை நன்றாகக் கற்றுக்கொண்டால் தான் நம் தாய் மொழிக்குப் பக்கத்து மொழியாகிய இந்தியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்படுமே தவிர ஆங்கிலத்தை கற்றுக்கொள்வதால் அந்த ஆர்வம் ஏற்படும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. எனவே இங்கே தமிழ் மொழிக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். இங்கே தமிழ் மொழி மூலம் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நாம் அவ்வாறு செய்தால் அதை மற்ற பல்கலைக்கழகங்களும் பின் பற்றக்கூடும்.

இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் நம் தமிழ் நாட்டின் கலைத் திறன்கள் இடம் பெற வேண்டும். இங்கே நம் பண்பும் அறநெறியும் பாது காக்கப்பட வேண்டும். பொறுக்குக் குழுவுக்கு நியமிக்கப்படும் திறமை வாய்ந்தவர்கள் இதையெல்லாம் நன்கு ஆராய வேண்டும். மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் உலகிலேயே முதலிடம் வகிக்கக்

கூடிய சிறந்த பல்கலைக் கழகமாக அமைய வேண்டும். தென் மதுரையிலும் இன்றுள்ள மதுரையிலும் பிற நாட்டவர்கள் தமிழ் ஆராய்ந்தார்களாம்; அங்கே அவர்கள் கலை ஆராய்ந்தார்களாம். இன்றுள்ள மதுரையில் பிற நாட்டவரும் தமிழ் கற்க வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும்.

இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின் பெயர் எப்படி இருந்தாலும், அது தமிழ்ப் பெயராக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த சிறந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். நாங்கள் அரசாங்கத்தை என்றும் நினைக்கச் செய்யும் விதத்தில் பல்கலைக்கழகம் அமைவதற்கு அரசாங்கம் வகை செய்யவேண்டும் என்று பொறுக்குக் குழுவினரைக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக மக்கள் நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்திருந்த மதுரை பல்கலைக் கழகம் அமையப்பெறுவது குறித்து மகிழ்ச்சியடையாதவர்கள் யாரும் இருக்கமுடியாது. அந்த அளவுக்கு அதை கொண்டுவருவதில் முனைந்த சர்க்காரையும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களையும் நான் மனமார பாராட்டுகிறேன். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பிரிந்து அமைகிறது என்றாலும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் உலக மக்களால், உலகப் பெரு அறிஞர்களால் பாராட்டப்பட்ட பல்கலைக்கழகம் என்பதை யாரும் மறந்துவிடுவதற்கு இல்லை. அதிலிருந்து பிரிந்து அமையும் படியான மதுரை பல்கலைக்கழகம் இந்த சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் எந்தெந்த சிறப்புகள் இருந்தனவோ அந்த சிறப்புகளையெல்லாம் தன்னகத்தே கொண்டு மேலும் புதிய சிறப்புகளையும் பெற்று முழுமைபெறவேண்டுமென்று உளமார நான் ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே கனம் உறுப்பினர் திரு. சுந்தரம் அவர்கள் மதுரை சங்கம் கண்ட நகர் என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்த சங்கம் கண்ட அந்த மதுரையை மீண்டும் நாம் வழக்கத்தில் கொண்டுவரவேண்டும், நினைவில் கொள்ளவேண்டும். மதுரை பல்கலைக் கழகம் என்பதை மதுரைச் சங்க பல்கலைக்கழகம் என்று நாம் அமைத்தால் சங்கம் என்ற சொல் சங்கம் கண்ட மதுரையையும் குறிக்கும். எதிர்கால சந்ததியாரும் அதைக்கண்டு பெருமைப்படுவார்கள் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இதற்கு முன்பாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் அமயப்பெறும்போது கூட அண்ணாமலை தமிழ் பல்கலைக்கழகம் என்று அமைக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கோரியதாகத் தெரிகிறது ஆனால் அது அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் என்றே அமைந்துவிட்டது. இப்போது மதுரை சங்க பல்கலைக்கழகம் என்று அமைத்து ஆங்கிலத்திலும் அதைப்போலவே மதுரை சங்கப் பல்கலைக்கழகம் என்று அமைந்தால் சிறப்பாக இருக்குமென்று எண்ணுகிறேன். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு தற்போது இணைந்திருக்கும் சில இந்திய மொழி கல்லூரிகள் எல்லாம் மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தொடர்பு கொள்ளுமானால்

இன்னும் வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கும். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் சிறப்பு ஏற்படும். உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறியதுபோல தமிழ் உயர்வடைய வளர்ச்சி பெறத்தக்க வகையில் அமையவேண்டுமென்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அமையப்போகும் பல்கலைக்கழகம் கனம் உறுப்பினர் சுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல தேசியப் பற்று கொண்டதாக அமையவேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபம் இருக்க முடியாது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் நூறாண்டு காலமாக வளர்த்துவரும் தேசிய நோக்கம் கொண்டவர்களையும் ஆற்றல் மிக்க கல்வி மேதைகளையும் உருவாக்கி வருகிறது. அந்த பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து பிரிந்து மதுரை பல்கலைக்கழகம் அமைவதால் அந்த சிறப்புகளுடன் அது வளரும் என்று நான் கருதுகிறேன். மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழுக்கு முதலிடம் தரப்பட வேண்டும். நம்முடைய தாய் மொழிக்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் முக்கிய இடம் தரவேண்டுமென்பது என் எண்ணமாகும். மற்ற மொழிகளைப் புறக்கணிக்க வேண்டுமென்பதல்ல. தமிழ் கல்லூரி போதனு மொழியாக அமைக்கப்படுவதாக சர்க்கார் கூறிவருகிறது. எனவே அதை நடைமுறையில் கொண்டு வர மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் அமையும் என்றும் அதற்குத் துணையாக அது இருக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு இதை உருவாக்கிய முயற்சி யில் ஈடுபட்ட சர்க்காரை மீண்டும் பாராட்டி மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை வரவேற்று மனதார அதற்கு வாழ்த்தினைக் கூறி விடை பெறுகிறேன்.

* **திரு. எம். எத்திராஜுலு** : உதவித் தலைவர் அவர்களே, இன்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மதுரை சர்வகலாசாலை மசோதாவை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது தமிழ்நாட்டிலே மூன்றாவதாக வரக்கூடிய இந்த சர்வ கலாசாலை தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு பெரும் சந்தோஷத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, மதுரையில் அது ஆரம்பிக்கப் போகிறது என்று சொன்னபோது மக்கள் இரட்டை சந்தோஷம் அடைகிறார்கள். ஏனென்றால், மதுரையில் புலவர்கள் மாற்றுப் பார்த்து, மார்க்கு போட்டு தகுந்தவர்களைத் தேர்ந் தெடுத்து கலைமகள் பீடத்தைக் கொண்ட மதுரை மாநகரில் இந்த சர்வகலாசாலை ஏற்படுவது மிகப்பொருத்தமானது என்றுதான் கருதுகிறேன். மேலும் கலைமகளுக்கு பிரதிநிதியாக இருக்கும் மீனாட்சியம்மன் எழுந்தருளியிருக்கும் மதுரையில் அந்த அம்மனின் அருளால் இந்த சர்வகலாசாலை ஏறக்குறைய சென்னை யை போல பெரும் பகுதியைக் கொண்ட மக்கள் அடங்கிய பிரதேசத்தில், வீரம் பொருந்திய பிரதேசத்தில் இந்த சர்வகலா சாலை ஏற்படுவது தமிழ்நாட்டிற்கே ஒரு பெருமை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இந்த சர்வகலாசாலையானது மூன்றாவது சர்வகலாசாலை. முதலாவது சர்வகலாசாலை சென்னையிலும் இரண்டாவது அண்ணாமலைநகர் சிதம்பரத்திலும் மூன்றாவது மதுரையிலும் வருகிறது. இப்போது நாம் அடிக்கடி பேசுகிறோம், அதிகாரங்களை ஒரேயிடத்தில் குவிந்துகொண்டே இருப்பதைத்

4th August 1965] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

தவிர்த்து பரவலாக அதை கொண்டுவர வேண்டுமென்று அதற்கு ஒரு உதாரணமாகக்கூட மதுரை பல்கலைக்கழகத்தைச் சொல்லலாம். சென்னையிலுள்ள சர்வகலாசாலை வடக்கே கும்மிடிப்பூண்டியிலிருந்து தெற்கே கன்னியாகுமரி வரையில் அடங்கியது. 5-20 p.m. தங்களுடைய கல்லூரிகளின் காரியங்களைக் கவனிக்கவேண்டுமென்றால் மற்ற பகுதிகளிலிருந்து சென்னை வருவது என்பது எவ்வளவோ கஷ்டமாகவும் பணக்கஷ்டத்துடனும் தாமதமும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகையால் சென்னை சர்வகலாசாலையின் அதிகார வரம்பை இரண்டாகப் பிரித்து மதுரையில் கொண்டுபோவது எவ்வளவோ பெரிய நல்ல வாய்ப்பு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். மதுரை பல்கலைக் கழகத்தில் நான்கு ஜில்லாக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. இப்போதெல்லாம் பஞ்சாயத்துக்கள் முதற்கொண்டு பெரிய நகரங்கள் வரை எல்லோரும் தங்களுக்கு கல்லூரி ஏற்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் காலத்தில் எவ்வளவோ கல்லூரிகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. கல்லூரிகள் பெருகிக்கொண்டுவரும்போது இந்தப் பல்கலைக்கழகம் அவசியமாகிறது. இருக்கின்ற சர்வகலாசாலைகள் போதாவென்று புதிதாக மதுரை சர்வகலாசாலை கொண்டுவரத்தான் வேண்டுமென்று அவர்கள் காலத்திலேயே இதைக் கொண்டுவருகிறார்கள். சீனாக்காரன் சண்டை, சென்ற காலத்தில் இல்லாமல் இருந்தால், இந்தப் பல்கலைக்கழகம் முன்பே அமைக்கப்படவேண்டியது. சீனா சண்டை ஒரு புறம் இருந்தாலும் என் காலத்தில் நான் இதைக் கொண்டுவருவேன் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்தது பற்றி அவர்களை மக்கள் வாயார வாழ்த்துகிறார்கள். சர்வகலாசாலையைக் கொண்டுவருவது மட்டுமல்ல, எங்கள் ஊருக்குச் கல்லூரி வேண்டுமென்று கேட்கிறவர்களுக்கெல்லாம் உடனே 'ஐந்து லட்சம் கையில் இருக்கிறதா, கொடுங்கள், உடனே கல்லூரி கொடுக்கிறோம்' என்று உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஒரு லட்சத்தைக் கொடுத்துவிட்டு பாக்கியைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றிக் கொண்டு வருகிறவர்களுக்குக் கூட சலுகை காட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். படிக்கிற பிள்ளைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறார்கள். அதற்கு கல்லூரிகள் அதிகம் வேண்டுமென்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் வேண்டுமென்கிற இடங்களில் எல்லாம் கல்லூரியை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். கடலூருக்கு வந்தபோது அவர்களைக் கேட்டோம். அங்கு ஒரு பெண்கள் கல்லூரி வேண்டுமென்றோம். உடனே அதை ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று எங்களுக்கு உறுதி கொடுத்துவிட்டார்கள்.

இன்னும் மற்றொரு பக்கத்தில், விழுப்புரம், விருத்தாசலத்தில் கல்லூரி கேட்டார்கள். 5 லட்சம் கொடுங்கள், விருத்தாசலத்தில் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஏறக்குறைய ஒரு கல்லூரிக்கு 30, 40 லட்சம் செலவானாலும்கூட, அதை எல்லாம் கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாமல், தன் காலத்தில் லட்சக்கணக்கான பிள்ளைகள் படித்து முன்னேற வேண்டும், ஏழை, பின்

தங்கிய சமுதாயம் முன்னேறுவதற்கான வசதி செய்ய வேண்டும் என்று கல்லூரிகளைக் கட்டுக்கு அடங்காதபடி கொடுத்து வருவதைப் பார்க்கும் போது, நான் மிக மிக சந்தோஷப் படுகிறேன். ஆகவே அவர்கள் காலத்தில் இப்படியொரு கல்வி வளர்ச்சி ஏற்பட்டு இருப்பது தமிழகம் மறக்க முடியாத உண்மை. எதிர்காலத்தில் அவர்கள் பெயர் பொன்னால் பொறிக்கப்படும். மதுரைக்கு எப்படி பொற்காலம் ஏற்பட்டதோ, அதைப்போல் அவர்கள் பெயரும் எதிர்காலத்தில் பொன்னால் பொறிக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். நல்ல மாணவர்களை, ஏற்ற தரத்தோடு, தகுதியோடு, மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் கொடுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இந்த சர்வகலாசாலை வந்ததைக் கொண்டாவது, இப்போதுள்ள மாணவர்கள் தங்கள் தவறுகளைத் திருத்திக்கொண்டு, கெட்ட வழியில் செல்லாமல், மதுரைக்கு பல்கலைக் கழகம் வந்துவிட்டது என்ற பெருமிதத்தோடு, பெருமை யோடு நல்லவர்களாக மாற வேண்டும். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களும் மற்றவர்களும் நல்ல நோக்கத்தோடு நேஷனல் மைண்ட் அண்ட் ஸ்பிரிட்டோடு வேலை செய்யத்தக்க ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தப் பல்கலைக் கழக மசோதாவை வரவேற்று முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்: மதிப்புக்குரிய சட்ட மன்ற உப தலைவர் அவர்களே, மதுரை சர்வகலாசாலை துவக்கப்படக் கூடிய விவாதத்தில் பங்கு கொள்வதில் நான் பெருமைப்படு கிறேன். இது எல்லோராலும் உண்மையிலேயே பாராட்டப்படக் கூடிய ஒரு முயற்சி ஆகும். நாடு முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலேயும் மின்சாரத் துறையிலும் கல்வித் துறையிலும் நம் மாகாணம் எந்த அளவு விருத்தியடைந்திருக் கிறதோ அந்த அளவுக்கு வேறு துறைகளில் இல்லை என்று சொல்ல லாம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விருத்தி அடைகிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு பொறுப்புகள் ஒரே இடத்தில் இருந்தால் நிர்வாகக் குறைகள் ஏற்பட வகை ஏற்படும். ஆகவே பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்து கொடுப்பதால் தான் திறம்பட நிர்வகிக்க முடியும் என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்த சர்வகலாசலை பொறுப்பை மதராஸ் சர்வ கலாசாலையிலிருந்து பிரித்து தனியாக தெற்குப் பகுதிகளுக்கு என்று அளிக்கப்படுகிறது என்று உணர்கின்றேன் இந்த விவாதத்தில் பேசிய சில உறுப்பினர்கள் சொல்லிய ஒரு கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையைக் குறிப்பிடு கிறேன். மதுரை சர்வகலாசாலையுடன் திருச்சி, தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்களை இணைத்து செயல்படுத்துவது நல்லது என்ற அபிப் பிராயம் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை அனுசரித்துப் பார்ப்போமேயானால் திருச்சியை மையமாகக் கொண்டு மற்றொரு சர்வகலாசாலை வெகு விரைவில் உருவாக இருக்கிறது என்ற கருத்து தென்படுகிறது. அவர்களுடைய அந்தக் கருத்துக்கு நான் பாராட்டு தெரிவிக்

கிறேன். இந்த சர்வகலாசாலைச் சட்டத்தைப் பொருத்தமட்டில், ஜில்லாக்களையும் இணைத்து திருச்சியை மையமாக வைத்து, வேறொரு புது சர்வகலாசாலை துவக்குவதற்கு 2, 3 ஆண்டு களுக்குள் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள் கிறேன். இந்த சர்வகலாசாலைச் சட்டத்தைப் பொருத்தமட்டில், நான் படித்துப் பார்த்தேன்; அதிலே ஒரு அம்சம் எனக்கு அவ்வளவு திருப்தியளிக்கக் கூடியதாகக் காணவில்லை. இந்த சர்வ கலாசாலைக்கு, அண்ணாமலை சர்வகலாசாலைக்கு உள்ளது போல வோ, மதராஸ் சர்வ கலாசாலைக்கு உள்ளது போலவோ, சுதந்திரம் இருப்பதாக நான் காண முடியவில்லை. இந்த சர்வகலாசாலையின் அடிப்படை "ரெயின்ஸ்"ஐ அரசாங்கம் தன் கையில் வைத்துக் கொண்டு இயக்க முற்படுகிறது என்று அறிகிறேன். குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தின் 83-வது பகுதியில் உள்ள "அப்பாயின்ட் மென்ட் ஆப் வைஸ் சான்சலர்" என்ற 10-வது ஷராவைக் குறிப் பிட விரும்புகிறேன். இதிலே கவர்னர் பெருமானார் மூன்று உறுப் பினர்கள் கமிட்டியிலேயிருந்து ஒருவரை வைஸ் சான்சலராக நியமிப்பார் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று பேர் கள் கொண்ட கமிட்டியிலே, இரண்டு பேர்கள் செனட்—சிண்டிகேட் சிபாரிசு செய்யக்கூடிய மெம்பர்களும், ஒரு மெம்பர் கவர்னர் தானே நியமிக்கக்கூடிய மெம்பருமாக, மூன்று பேர்களிலே இருந்து ஒருவரை அவர்கள் நியமிப்பார்கள் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையிலே கவர்னர் தான் விரும்பக்கூடிய யாரையும் எந்த ஒரு மூன்று வருஷத்துக்கும் ஒரே ஆளைத் திருப்பி திருப்பி நியமிக்க முற்பட்டால், தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறைக்கு வழியே இல்லாமல், சிண்டிகேட் சிபாரிசு செய்த மெம்பர் வரக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லாமல் போகக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. வைஸ் சான்சலர்தான் உயிர் நாடியான பொறுப்பு உள்ளவர். அரசாங்கம் நியமிக்கக்கூடியவர்தான் வரமுடியும் என்று இருந் தால், அந்த சர்வகலாசாலைக்கு மற்ற சர்வ கலாசாலைகளுக்கு உள்ளது போன்ற சுதந்திரம் இல்லை என்ற கருத்து தென்படுகிறது. இதைத் திருத்தியமைக்க முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்: மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பழமைக்கும் பெருமைக்கும் வரலாற்றுக்கும் தெய்வி கத்துக்கும் பீடமாகிய மதுரை மாநகரில் அதன் பெருமைக்கேற்ப சிவபெருமானும் புலவர் பெருமக்களும் இருந்து தமிழ் ஆய்ந்த சங்கம் இருந்த இடத்தில் பல்கலைக்கழகம் அமைக்க அரசாங்கம் முன்வந்துள்ள செயல் மிகப் பெரிய போற்றுதற்குரிய செய்தி யாகும். அந்த மதுரையில் நாம் தொடங்க இருக்கிற பல்கலைக் கழகம் நம் மாநிலத்திலே மூன்றுவதாக இருந்தாலும், அது உலகத் திலே இருக்கிற பல்கலைக் கழகங்களிலே முதன்மையான பல்கலைக் கழகங்களில் ஒன்றாகப் போற்றப்படும் நிலைமையில் வளருவதற்கான சூழ்நிலையை அமைக்கும் பொறுப்பை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று என் வேண்டுகோளாகச் சமர்ப்பிக்கிறேன். நாம் காலம் கடந்து தொடங்குவதால் இந்தக்

[5-00 p.m.]

[திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்] [4th August 1965

காலத்துக்கு ஏற்ற முறையில் எந்தெந்த வாய்ப்புகள் எந்தெந்த பல்கலைக் கழகங்களில் புதிது புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவற்றை எல்லாம் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் மூலம் பயிற்றுவித்து மாணவர்களைப் பண்புள்ள உலகத் தலைவர்களாக்கும் வழியில் செலுத்த வேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. இப்போதுள்ள முறைப்படி பார்த்தால், பல நண்பர்கள் பேசினார்கள், படித்தவர்கள் இடத்தில் நாம் என்ன காணுகிறோம். வள்ளுவர் சொன்னார் :

" அறிவினால் ஆகுவதுண்டோ பிறிதின் நோய்
தந்நோய் போல் போற்றாக் கடை."

நாம் எல்லோரும் கற்றவர்கள், பெரியவர்கள், அறிஞர்கள் என்று பெருமைப்படுகிறோம். ஆனால் பிற உயிர்கள் கஷ்டப்படுவதை, துன்பப்படுவதைப் பார்த்தால், நமக்கு சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் ஏதோ வருந்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அது அவர்கள் தலைவிதி என்று கண்ணை மூடிக்கொண்டு, வேறுபக்கம் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு போகிறவர்கள்தான் சமுதாயத்தில் தலைமக்களாக, சான்றோர்களாக, நாகரீகம் உள்ளவர்களாக மதிக்கப்படுகிற நிலை இருக்கும்போது, நாகரீகமான பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்கள் நாம் என்று சொல்வதற்கு வெட்கித் தலை குனிய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதைத்தான் மீண்டும் போதிய அளவு வளர்க்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். அத்தகைய உயர்ந்த பண்புகளுக்கு அடிப்படையான கல்வியை வளர்ப்பதற்கு இந்த தமிழ்ச் சங்கமாகிய பல்கலைக்கழகம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அந்தப் பக்கத்தில் கேட்டுக் கொண்டது போல், இந்தப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு தமிழ் உயிராகவும், பிற கலைகள் உடம்பாகவும் இருக்க வேண்டும். தமிழே நோக்கம் அல்ல. எல்லாக் கலைகளையும் போற்றி வளர்க்க வேண்டும். தமிழ் உயிராக இருக்க வேண்டும். நல்ல தமிழ் இலக்கியத்தைப் படித்தவர்கள் எல்லாம் உலகப் பெருமக்களாக ஏற்பட வேண்டும். " யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர், ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் " என்று பேசிய பெருமக்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எங்கே இருந்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இந்த நாளில் சில தமிழ் படித்தவர்கள், தங்கள் நாடு, தாங்கள்தான் தமிழர், மற்றவர்கள் வாழத் தகாதவர்கள் என்று கருதுவதால், தமிழ் படித்தவர்கள், தமிழ் கற்றவர்களைப்பற்றி தவறான கருத்து நிலவுவது வருந்தத்தக்கது. நான் கருதுவது என்னவென்றால், நமக்கு இப்போது சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருக்கிற தமிழ்ப் புலவர் முறையிலே, தனித் தமிழ் வித்வான் என்று ஒரு பாடம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு தமிழ் மட்டும் தான் பாடம், வேறு எந்த மொழியும் தெரிந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதிலேகூட தமிழ் இலக்கணம் படித்தால் போதும். தற்காலத்துக்கு ஏற்ற விஞ்ஞானம், சரித்திரம் படித்தாக வேண்டுமென்ற கருத்து இல்லை. அதனாலே அவர்கள் காலத்தோடு பொருந்தாதவற்றைச் சிந்திக்கிறார்கள், தாங்கள் கற்றதைப் பெரிதாக எண்ணுகிறார்கள், நாட்டிலே நடந்த பலவித தீமைகளுக்கு இவர்கள்தான்

4th August 1965] [திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்]

தூண்டுகோலாக இருந்தார்கள் என்று நம்மில் பலர் நினைக்கிறோம். ஓரளவு உண்மை இருக்கலாம். முற்றிலும் உண்மையாக இல்லா விட்டாலும், சிறிதளவாவது உண்மையாக இருக்கலாம். தமிழைத் தவிர மற்ற எதையும் கற்றுக் கொடுக்காதது நடை முறையில் உள்ள தீமை. தனித் தமிழ் வித்வான் என்ற பகுதியை இந்தப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து மாற்றி, பிற மொழிகளையும் கலைகளையும் கற்கும் வாய்ப்பை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது பல தமிழ் எம்.ஏ.-க்கள் பேராசிரி யர்களாக இருக்கிறார்கள். திருக்குறளையும் சாதாரண இலக்கணங் களையும் தெரிந்துகொண்டு கற்பிக்க முடியாத பல தமிழ் எம்.ஏ.-க்கள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களாக விளங்குவது இந்தத் தமிழகத்தின் பெரிய துரதிர்ஷ்டம். நான் இவ்வாறு சொல்வதை கனம் அங்கத்தினர்கள் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் எம்.ஏ. படிப்ப வர்களுக்கு ஆங்கிலம் ஒரு பாடமாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு தமிழ் இலக்கணமும் இலக்கியமும் நன்றாகத் தெரியும் வகையில் பாடத் திட்டம் இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் படிக்காதவர்களுக்கு தமிழ் எம்.ஏ. என்று பட்டம் கொடுப்பது நியாயமல்ல. தமிழைப் பொருத்த வரையில் தமிழ் வித்வான் பட்டம் பெற்றவர்களையும் இப்போதுள்ள தமிழ் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்களையும் சமமாகக் கருதுவது பொருத்தமல்ல. எனவே தமிழ் எம்.ஏ. படிப்பிற்கான இப்போதைய பாடத் திட்டத்தை தகுந்தபடி மாற்ற வேண்டும்.

தமிழ் எல்லா மொழிகளையும்விடப் பழமையான மொழி. "பண்டிதர் என்பவர் பதினெட்டுப் பாடைகளையும் கற்றுத் தேர்ந் தவர்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பண்டிதன் என்றாலோ, வித்வான் என்றாலோ, புலவன் என்றாலோ நன்றாகத் தேர்ந்தவன், எல்லாம் கற்றவன் என்று பொருள். ஆகவே தமிழ் மொழியை மட்டும் படித்தவன் அறிஞன் ஆகிவிட முடியாது. பதினெட்டு பாடைகளைப் படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த நாட்டிலுள்ள 14 மொழிகளைப் படிப்பதற்கும் ஐரோப்பாவிலுள்ள மிகச் சிறந்த மொழிகளின் ஆராய்ச்சிக்கும் மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாம் இடம் கொடுக்கவேண்டும்.

மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகக் கலைக்கு ஒரு பிரிவு வேண்டும் என்று மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுந்தரம் சொன்னார். மதுரை மாநகரம் தமிழகத்திற்குப் பெருமை தருகிறது. அந் நகரிலுள்ள மீனாக்ஷி அம்மன் கோவில் கோபுரமும் அங்குள்ள வண்ண ஓவியங்களும் வெளியாரின் கருத்தைக் கவர்கின்றன. அவர்கள் அவைகளை ஓவியங்களாகத் தங்கள் ஊர்களில் சுவர்களில் காட்டிப் பெருமைப்படுகின்றனர். இது குறித்து நாமும் பெருமைப்படுகிறோம். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் சிற்பமும் ஓவியமும் போதிக்கப்பட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இருபது அல்லது 50 கோடி ரூபாய் செலவழித்தால்

தான் இதையெல்லாம் செய்ய முடியுமோ என்ற அச்சம் பொறுக்குக் குழுவிற்கு ஏற்படக்கூடும். அவ்வளவு பணம் செலவழித்தால் ஒரு குறையும் ஏற்படாது ; அதில் ஒரு குற்றமு மில்லை என்பது என் அபிப்பிராயம். வரும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எத்தனையோ கோடி ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்போகிறோம். அப்படி இருக்கும்போது கல்வித் துறையில் எவ்வளவு செலவழித்தாலும் அதனால் ஒரு குறையும் ஏற்படாது.

இற்றைக்கு அமைக்கும் மதுரை சர்வகலாசாலை உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பாடங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டதாக அமையவேண்டும். அதற்குரிய முறையில் பொறுக்குக் குழு சிந்திக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* **கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்** : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தைத் துவக்கிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுந்தரம், மதுரையில் அமைக்கப்படவிருக்கும் பல்கலைக் கழகத்தில் நாடகக் கலை போதிய இடம் பெறவேண்டும் என்று கூறினார். இறுதியாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சாம்பசிவ ரெட்டியார் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிற்பக் கலையும் ஓவியக் கலையும் இடம் பெற வேண்டும் என்று சொன்னார். இதில் ஒன்றும் ஆட்சேபம் இருப்பதற்கில்லை. எந்த எந்தப் பாடங்களை போதிக்க வேண்டும், என்ன என்ன பாடங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும் என்பனவற்றை யெல்லாம், பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்பட்ட பிறகு கவனிக்க வேண்டும். "அஸ்ட்ராலஜி, அஸ்ட்ரானமி" முதலியவைகள் போதிக்கப்பட வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்னார். அவையெல்லாம் அவ்வளவு முக்கியம் என்று நான் சொல்ல முடியாது. இப்போதே 'அஸ்ட்ராலஜி'-யால் பலர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 'அஸ்ட்ராலஜி' ஒரு சயன்ஸ். அதில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. சில பேர் தங்களிடமே ஒரு ஜோஸ்யரை வைத்துக்கொண்டு வருங்காலத்தில் என்ன கிடைக்கும் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பழக்கமெல்லாம் டில்லியில் அதிகமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. முக்கியமாக, பல்கலைக்கழகத்தில் பல கலைகள் இருக்க வேண்டும். இங்கே தமிழ் முதன்மையான இடம் பெற வேண்டும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. தமிழ் இங்கே போதிய இடம் பெற வேண்டும். மூன்று சங்கங்கள் வளர்ந்த மதுரை மிகப் பொருத்தமான இடம் என்பதால்தான் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை அங்கே அமைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

இந்தப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு 'மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பல்கலைக்கழகம்' என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நடராஜன் சொன்னார். நாம் தமிழ்ச் சங்கத்தை மறப்போமா? அதை நாம் இத்தனை நாள் வரை மறக்கவில்லை,

4th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

முதற் சங்கம், இடைச் சங்கம், கடைச் சங்கம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை நாம் மறக்கக்கூடுமானால், அந்தப் பெயரை இதற்கு வைக்கவேண்டும். ஆக்ஸ்போர்டிலுள்ள பல்கலைக்கழகத்திற்கோ, கேம்பிரிட்ஜிலுள்ள பல்கலைக்கழகத்திற்கோ ஆங்கிலப் பல்கலைக்கழகம் என்று அங்குள்ளவர்கள் பெயர் வைத்திருக்கிறார்களா? அமெரிக்காவிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இம்மாதிரியான பெயர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? நாம் முக்கியமான விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் போதிய இடம் பெற வேண்டும் என்பதில் அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்க முடியாது. தமிழ் மட்டும் இருப்பது என்பது முடியாது. தமிழைப் படிப்பவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. சென்னையில் தேவஸ்தானங்கள் சார்பில் ஒரு தமிழ்க் கல்லூரி அமைக்கப்படவிருக்கிறது. என்னைக்கூட அது சம்பந்தப்பட்ட விழாவிற்கு அழைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே தமிழை போதிக்கலாம். இது பல்கலைக்கழகம். இன்று உலகிலுள்ள உயர்ந்த அறிவை நமது இளைஞர்கள் பெற நாம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மதுரையில் அமைக்கப்படவிருக்கும் புதிய பல்கலைக்கழகத்தில் புதிய திட்டங்கள் வரலாம். அங்கே சிற்சில பாடங்களில் விசேஷ கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பது என் விருப்பம். தமிழில் விசேஷ கவனமும் விசேஷ ஆராய்ச்சியும் அங்கே இருக்க வேண்டும். நாம் இப்போது புதிதாக விவசாயக் கல்லூரியை அமைத்திருக்கிறோம். 'கெமிகல் சயன்ஸ்'-ல் விசேஷ கவனம் செலுத்தலாம்.

நாடகம், ஓவியம் போன்றவற்றிலும் விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டும். அமெரிக்காவிற்கு நான் சென்றிருந்தபோது நமது பல்கலைக்கழகத்தைப் போன்ற ஒரு பெரிய கட்டிடத்தை அங்கே பார்த்தேன். அது என்ன என்று அங்குள்ளவர்களிடம் கேட்டேன். அது "ஆர்க்கிடெக்சர்" கூடம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நாம் இந்த மாதிரியான விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் ஒரு புதிய பல்கலைக்கழகமாக இருக்க வேண்டும் என்று நானும் விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் பாடங்களை எந்த மொழியில் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு பேராசிரியர்கள் கூட்டத்தில் நான் ஒன்று சொன்னேன். எப்பொழுதாவது ஆங்கிலம் மறைந்து வேறு ஒரு மொழி பல்கலைக்கழக பாடத்திட்டத்தில் வருமென்றால் அது தமிழாகத்தான் இருக்கும்; வேறு எந்த மொழியாகவும் இருக்காது என்று உறுதியாகச் சொன்னேன். தமிழில்தான் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழில் என்ன பாடம் இருக்கிறதோ அந்தப் பாடம் தான் படிக்கவேண்டுமென்பது அவர்கள் சொன்னதில் உள்ள கருத்து. தமிழில் உயர்ந்த அறிவு நூல்களை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இதற்ு என்று ஒரு இலாகா அண்மையில் அமைத்திருக்கிறேன். அதில்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th August 1965

விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்றும் அதிக தமிழ் நூல்கள் வரவேண்டுமென்றும் அரசாங்கம் அக்கறை செலுத்திவருகிறது. தமிழில்தான் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று விரதம் எடுத்துக்கொண்டால் தமிழில் இருக்கிற புத்தகங்களைத்தான் படிக்கவேண்டும். தமிழுக்கு வேண்டிய ஆக்கம் அளிக்கிறோம். உற்சாக மிகுதியினால் இதையெல்லாம் பேசினால், அது அறிவு வளர்ச்சிக்கு உகந்ததல்ல. கம்பனைப்போல், திருவள்ளுவரைப்போல், இளங்கோவைப்போல் புலவர்களை கண்டதில்லை என்று அன்று பாரதியார் பாடினார். அப்போது இருந்தது அது. இந்தக் காலத்திற்கு வேண்டிய அறிவு எந்த நாட்டில் எந்த மொழியில் கிடைக்கிறதோ, எல்லாவற்றையும் நம் இளைஞர்கள் பெற வகை தேடவேண்டும். ஒரு தலைசிறந்த பல்கலைக் கழகமாக இது விளங்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அவா. தமிழில் சொல்லிக்கொடுக்கலாம். இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் சொல்லிக் கொடுக்கவில்லையா? இவர்கள் எல்லாம் மாணவர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும். தமிழில் படிக்கச் சொல்லவேண்டும். அதற்கான வசதிகளைப் பெருக்கவேண்டும். உயர்ந்த அறிவை பல்கலைக் கழகம் அளிக்க வேண்டும். அதில்தான் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மதுரை பல்கலைக் கழகம் என்ற பெயரைவிட வேறு சிறந்த பெயர் இருக்கமுடியாது. இதற்கு நான்கு மாவட்டங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான்கு மாவட்டங்கள் இருந்தால் போதுமா என்று ஐயம் தெரிவித்தார்கள். இப்போது வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. கனம் உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் சொல்லியது போல திருச்சியில் பல்கலைக்கழகம் ஒன்று அமைக்க முடிந்தால் நல்லதுதான். உடனடியாக நாம் அதை எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூட எதிர்ப்பார்ப்பதற்கில்லை. யுனிவர்சிட்டி சென்டர் வளர்ச்சி அடையவேண்டும். மதுரையில் யுனிவர்சிட்டி சென்டர் பல்கலைக்கழகம் அமைக்க வேண்டிய நிலையை அடைந்திருக்கிறது. ஆகையால் திருச்சியில் அதைப்பற்றி பிறகு யோசிக்கலாம். நான்கு மாவட்டங்கள் மட்டுமா என்றால் அது ஒன்றும் குறைவு இல்லை. அதுவே சிறந்த பல்கலைக்கழகமாக விளங்கமுடியும். பல்கலைக்கழக 'அட்டானமி' பற்றி சொன்னார்கள். உண்மை. அதை நான் முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அட்டானமி என்றால் என்ன? அரசாங்கத்தோடு சண்டை போட்டுக்கொண்டிருப்பது தான் அட்டானமியா? அரசாங்கம் சொன்னால் அதற்கு நேர்மாறாக செய்வது தான் அட்டானமியா? அரசாங்கத்துடன் சண்டைபோட்டால் கட்சி கட்டிக்கொண்டிருந்தால் அதுதான் அட்டானமி என்று நினைக்கிறார்கள். அரசாங்கத்துக்கு மட்டும் என்ன எண்ணம்? ஜனநாயக முறையில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஆட்சி நடத்துவது அரசாங்கம். பல்கலைக்கழகம் என்றால் எது வேண்டுமென்றாலும் செய்யலாம் என்று அர்த்தமில்லை. நாடு சுதந்திரம் அடைந்திருக்கிறதென்றால் அதில் மனிதனுடைய சுதந்திரம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுத்தான் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் மிகைப்

4th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

படுத்தி சொல்லிக்கொண்டு போவதில் அர்த்தமில்லை. வைஸ் சான்சலர் நியமனம்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். கனம் உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய தலையீடு வந்துவிடுமே என்றார்கள். ஏன் வருகிறது? கல்லூரி என்றால் சரி. அதில் கல்வி அதிகாரி மூலமாகத் தலையிடுவார்கள். இப்போது என்ன? பல்கலைக்கழகத்தில் தலையிட வேண்டுமென்றால் அது தலையிடத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. மக்களிடம் அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இல்லையா? எப்படியாவது போகட்டும் என்று விட முடியுமா? வைஸ்-சான்சலர் தேர்ந்தெடுக்கும் முறைபற்றி சொன்னார்கள். தகுதியுடையவர்கள்தான் வைஸ்-சான்சலராக வருவார்கள். யாருக்கும் உத்தியோகம் கொடுப்பதற்காக வைஸ்-சான்சலர் பதவி இல்லை. வைஸ்-சான்சலர் சிறந்த கல்வி நிபுணராக இருக்கவேண்டும். நான் அதைக் கண்டிப்பாக வற்புறுத்துவேன். வைஸ்-சான்சலருக்கு அரசியல் கூடாதா? அரசியல் உணர்ச்சி இல்லாதவர்களிடத்தில் எனக்கு மதிப்பே இருப்பதில்லை. அரசியல் உணர்ச்சியே இல்லையென்றால் அவர் எப்படி வைஸ்-சான்சலருக்கு லாயக்காவார்? கண்ணை மூடிக்கொண்டு, தான் சிறந்த கல்வி நிபுணர் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தால், அவரை சிறந்த வைஸ்-சான்சலராக நினைக்க முடியாது. சிறந்த நிபுணராகவும் இருக்கவேண்டும். அரசியல் உணர்ச்சியும் வேண்டும். ஆனால் அரசியலை அதில் புகுத்தக் கூடாது. அரசியலுக்கு வேறு இடமிருக்கிறது. பல்கலைக் கழகம் என்பது புனிதமானது. ஆலயத்திற்குள்ளே போகிறவர்கள் பாதரட்சையை வெளியில் கழற்றி வைத்துவிட்டுப் போவது போல இதில் நுழைய வேண்டும். அரசியல் அங்கு கண்டிப்பாகக் கூடாது. நாட்டு பற்று இல்லாதவர்களை வைஸ்-சான்சலராக வைத்து என்ன பயன்? நாட்டின் ஒற்றுமையில், நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டில், தேசியத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்றால் அப்பேர்ப்பட்டவரை வைஸ்-சான்சலராக வைக்க எதற்காக இந்தப் பல்கலைக்கழகம்? மாணவர்களையும் அந்த வகையில் அவர்கள் பக்குவப்படுத்தவா? மாணவர்களுக்கு உயர்ந்த உணர்ச்சிகள் வேண்டாமா? தலைமை வகிப்பதற்குத் தகுதியான உணர்ச்சி வேண்டாமா? ஸ்ரீ. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இதைப் பற்றி சொன்னார்கள் நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு என்று தனி பாடம் கிடையாது. **Humanities** -ஐ நாம் அலட்சியம் செய்யக்கூடாது, என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். **Humanities** -ஐ அலட்சியம் செய்து விஞ்ஞானத்தை மட்டும் படித்தால் அதில் மனித உணர்ச்சி போய்விடும். அது அழிவுக்குத்தான் போகும். இப்போது கூட மாணவர்கள் ஆவேசம் வந்து அழிவில் ஈடுபடுகிறார்களே, அதற்கு என்ன காரணம்? நாட்டுப் பற்று இல்லாமல் நாட்டு சரித்திரம் தெரியாமல் இருந்தால் என்ன ஆவது? வெறும் விஞ்ஞானம் படித்து என்ன பயன்? அது அழிவுக்குத்தான் பயன்படும். கனம் அங்கத்தினர் தியாகராஜன் அவர்கள் நகர மன்றத்திற்கு பிரதிநிதித்துவம், முன்பு ஜில்லா போர்டுக்கு இருந்த மாதிரி கொடுக்கவேண்டுமென்றார்கள். செலக்ட் கமிட்டியில் ஒப்புக்கொண்டால் அதைச் செய்யலாம். ஜில்லாவில் உள்ள முனிசிபாலிடிகளுக்கு கேட்கலாம். பஞ்சாயத்து யூனியன்

5–50 p.m.

களுக்கு எல்லாம் சேர்த்துக் கொடுப்பதென்றால் அதிகமாகப் போய்விடும். அது சரியல்ல. முக்கியமான பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பது அவசியம் என்று நான் உணர்கிறேன். இன்று அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் மிகுந்த உற்சாகத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் மனப்பூர்வமாகவும் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்குரிய வகையில் பல்கலைக்கழகம் போதிய ஆதரவு பெற்று சிறந்த பல்கலைக்கழகமாக விளங்குமென்று நான் நம்புகிறேன். இப்போது நான் வேறு மன்றத்தில் கூட தெரிவித்தேன். பல்கலைக்கழகம் தொடங்குவதற்கு இன்றைக்குச் சட்டம் இயற்ற முன்வந்திருக்கிறோம். பிறகு பூர்வாங்க வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். பூர்வாங்க வேலைகள் எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பு பொதுவிலே சில எண்டோமெண்டுகள் நன்கொடைகள் வேண்டியிருக்கும். நிதி பெற்றுள்ள தர்ம ஸ்தாபனங்கள் இதற்கு முன்வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அந்த மன்றத்தில் சொன்னேன், முருகன் ஞானபண்டிதன் என்று சொல்லக்கூடியவன், அங்குள்ள அவனுடைய ஆலயங்கள் நிதியளிக்கலாம். மதுரை மாவட்டத்திலும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. ராமேஸ்வரம் தேவஸ்தானம் ஓரளவு நிதி அளிக்கலாம். கன்னியாகுமரி தேவஸ்தானம் நிதி தரலாம். இதேபோன்று தொழில் அதிபர்கள் தர்ம ஸ்தாபனம் வைத்து நடத்துகிறவர்கள் எல்லாம் அதற்கு முன்வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

வைஸ்-சான்சலரை எப்படித் தேர்ந்தெடுப்பது? அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவராக இருப்பாரா என்றார்கள். தேர்தலில் விட்டால் மட்டும் எப்படி நடக்கும்? ஜனநாயகம் நல்லமுறையில் தான் நடக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல் பற்றி அறிவோம். நல்ல முறையில் நடந்ததற்காக பெருமைப்படுகிறேன். தேர்தல் வைத்து 'கான்வாஸ்' செய்ய ஆரம்பித்தால் தகுதியுள்ளவர்கள் வரமுடியுமா? வைஸ்-சான்ஸலர் என்றால் சிறந்த Educationist நிபுணர் ஆகவும் தமிழ்ப்பற்று, தேசப்பற்று, பரிபூரணமாக உள்ளவராகவும் இருக்கவேண்டும். அகண்ட மனப்பான்மை வேண்டும். குறுகிய நோக்கம் கூடாது. இதைக் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமில்லை. தேர்தலில் இது வராது. அதில் போட்டிபோடலாம். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். தேர்தல் இல்லை. இதுவரை தவறுதலாக அங்கிருந்தவர்கள் யாரைப்பற்றி யாவது சொல்லமுடியுமா? ஏன் இந்த அச்சம், ஐயம்? அப்படிச் சொல்வது ஒரு 'பாஷனைகப்' போய்விட்டது. அரசாங்கத்துக்கு வேண்டியவர்கள் என்றால் என்ன அர்த்தம்? அரசாங்கத்துக்கு தகுதிதான் வேண்டும். ரிஜிஸ்ட்ரார் 5 ஆண்டுகளுக்கு இருந்தால் நல்லது என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. ராஜா அய்யர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஸெலக்ட் கமிட்டி அதை யோசனை செய்யலாம். ரொம்ப தகுதியுள்ளவர்களைப் பார்த்துத்தான் போடுவோம். அரசாங்கம் அதில் கவனம் செலுத்தும். ஆகவே எல்லோருமே இதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்றிருக்கிறார்கள். ஸெலக்ட் கமிட்டி

4th August 1965] *[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]*

யில் வேண்டிய திருத்தங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, சீக்கிரத்தில் இது சட்டமாக்கப்பட்டு, சீக்கிரத்திலே மதுரை பல்கலைக்கழகம் துவங்கி சீரிய வகையில் வளரும் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

" That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 18 Members (12 Members of the Legislative Assembly and 6 Members of the Legislative Council) to consider the Madurai University Bill, 1965 (L.A. Bill No. 11 of 1965) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

THE HON. SRI R. Venkataraman,
DR. A. Lakshmanaswami Mudaliar,
SRI K. Balasubramanya Ayyar,
SRI S. Jayarama Reddiar,
SRI K. Anbazhagan, and
SRI K. Rajaram

The motion was put and carried.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again to-morrow at 3 p.m. 5–55 p.m.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 161 *Notification issued with G.O. P. No. 960, Revenue, dated 20th March 1965, regarding delegation of powers to certain officers under the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964. [Laid on the Table of the House under section 26 (2) of the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964 (Madras Act 30 of 1964).]*

* 162 *Notification issued with G.O. P. No. 853, Revenue, dated 17th March 1965, making rules for the Madras (Transferred Territory) Janmikaram Payment Abolition Act, 1964. [Laid on the Table of the House under section 34 (5) of the Madras (Transferred Territory) Janmikaram Payment Abolition Act, 1964 (Madras Act 39 of 1964.)]*

* 163 *Notification issued with G.O. Ms. No. 1885, Revenue, dated 19th June 1965, exempting Sri Thirukuttalanathaswamy Devasthanam, Courtallam, Tenkasi taluk, Tirunelveli district, from the operation of section 34 of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959.)]*

[4th August 1965

* 164 *Notification issued with G.O. Ms. No. 1041, Revenue, dated 24th March 1965, amending the Madras Inams (Assessment) Rules, 1957. [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Madras (Assessment) Act, 1956 (Madras Act XL of 1956).]*

* 165 *Notification issued with G.O. Ms. No. 1758, Food and Agriculture, dated 5th May 1965, directing the Coimbatore Market Committee to provide facilities for the purchase and sale of turmeric at Erode and Gobichettipalayam in Coimbatore district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]*

* 166 *Notification issued with G.O. Ms. No. 921, Education, dated 1st June 1965, approving the list of all the parks and play-fields set out in the area within the jurisdiction of the Gobichetti-palayam Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]*

* 167 *Notification issued with G.O. Ms. No. 917, Education, dated 1st June 1965, approving the list of all the parks set out in the area within the jurisdiction of the Vaniyambadi Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]*

* 168 *Notification issued with G.O. Ms. No. 3163, Industries, Labour and Co-operation, dated 24th June 1965, making amendment to the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958. [Laid on the Table of the House under section 43 (4) of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Act, 1958 (Madras Act 20 of 1958).]*

* 169 *Notification issued with G.O. Ms. No. 3041, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 16th June 1965, regarding the inclusion of poppy seeds (khasda khasa) in the Schedule to the Madras Warehouses Act, 1951. [Laid on the Table of the House under section 27 (4) of the Madras Warehouses Act, 1951 (Madras Act XV of 1951).]*

B. Reports, Notifications and other papers.

* 25 *Notification issued with G.O. Ms. No. 972, Home, dated 19th March 1965, amending the Madras Traffic Rules, 1938.*

* 26 *Notification issued with G.O. Ms. No. 1081, Home, dated 27th March 1965, amending the Home Department Notification No. 1380, dated the 8th September 1939.*

---

* Laid on the table of the House on 30th July 1965.

APPENDIX.

[*Vide* answer to starred question No. 50 on page 217 supra]

அ, இ— :

மாவட்டத்தின் பெயர்.	தேர்தல்கள் நடைபெற்ற பஞ்சாயத்துக்களின் எண்ணிக்கை.	இதுவரை தேர்தல்கள் நடைபெறாத பஞ்சாயத்துக்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
வட ஆர்க்காடு	1,601	1
தென் ஆர்க்காடு	1,759	1
செங்கற்பட்டு	1,230	4
கோயம்புத்தூர்	848	3
கன்னியாகுமரி	46	..
மதுரை	892	5
நீலகிரி	47	1
இராமநாதபுரம்	1,314	7
சேலம்	1,365	2
தஞ்சாவூர்	1,617	8
திருச்சிராப்பள்ளி	1,256	1
திருநெல்வேலி	876	..
	12,851	33